

Efter afstemningen i Folketinget ved 2. behandling den 16. december 2014

Forslag

til

Lov om offentlige veje m.v.¹⁾

Kapitel 1

Lovens formål, anvendelsesområde og definitioner

Formål og anvendelsesområde

§ 1. Denne lov skal medvirke til

- 1) at sikre et velfungerende og sammenhængende vejnet,
- 2) at sikre mobiliteten på vejene til gavn for samfundsøkonomien og udvikling i alle dele af Danmark,
- 3) at sikre gode vej- og stiforbindelser mellem hjem, skole, arbejdsplads, kulturinstitutioner og fritidsaktiviteter m.v.,
- 4) at fremme trafiksikkerheden og trafikafviklingen gennem en sammenhængende vejplanlægning og tidssvarende vejanlæg, og
- 5) at andre former for infrastruktur kan placeres i forbindelse med vejnettet.

§ 2. Loven finder anvendelse på offentlige veje og offentlige stier, jf. § 3, nr. 2 og 3.

Definitioner

§ 3. I denne lov forstås ved:

- 1) Vejmyndighed: Den myndighed, som administrerer en offentlig vej, jf. nr. 2, eller offentlig sti, jf. nr. 3.
- 2) Offentlige veje: Veje, gader, broer og pladser, der er åbne for almindelig færdsel, og som administreres af stat eller kommune efter denne lov. De offentlige veje inddeles i statsveje og kommuneveje.
- 3) Offentlige stier: Færdselsarealer, der administreres af stat eller kommune efter denne lov med de tillempelser, som de særlige forhold for stier tilsiger. En offentlig sti er fortrinsvis forbeholdt gående, cyklende og ridende færdsel og udgør ikke en del af en offentlig vej.

- 4) Vejplan: Plan, hvor vejmyndigheden noterer anlæg af nye veje, større flytninger af bestående veje og andre større anlægsarbejder, herunder væsentlige ændringer i vejens tværprofil.
- 5) Byer og bymæssige områder: Københavns Kommune og de områder, der efter lov om planlægning er byzone eller sommerhusområde, samt nærmere afgrænsede områder i landzone, som kommunalbestyrelsen har besluttet at administrere efter byreglerne, jf. §§ 25-86 i lov om private fællesveje.
- 6) Adgang: En vejtilslutning eller en fysisk etableret adgang fra en ejendom til en vej eller sti til brug for gående, ridende eller kørende færdsel.
- 7) Adgangsbestemmelse: Afgørelser truffet efter § 49 om tilgrænsende ejendomes adgange til vejen eller stien.
- 8) Vejbyggelinje: Sikringslinje med vejmyndigheden som påtaleberettiget, som indebærer begrænsninger i ejerens eller andre rettighedshaveres råden over et nærmere defineret areal.
- 9) Vejbidrag: De udgifter til offentlige veje, som grundejere pålægges at betale i henhold til kapitel 4.
- 10) Valgplakater: Valgagitoriske meddelelser på en vejrbestandig plade, der ikke er større end 0,8 m².
- 11) Nedklassificering: Den proces, hvorefter en offentlig vej ændrer status til en privat vej eller privat fællesvej.

Kapitel 2

Vejmyndighederne og deres opgaver

§ 4. Transportministeren er ansvarlig for den overordnede vej- og trafikplanlægning og for, at der foretages de undersøgelser, som er nødvendige herfor, jf. stk. 2.

Stk. 2. Transportministeren kan tage initiativ til, at der foretages tekniske, miljømæssige, økonomiske og statistiske undersøgelser, som er af betydning for planlægning, anlæg

¹⁾ Loven indeholder bestemmelser, der gennemfører dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/61/EU af 15. maj 2014 om foranstaltninger for at reducere omkostninger ved etablering af højhastighedsnet til elektronisk kommunikation, EU-Tidende 2014, nr. L 155, side 1.

og vedligeholdelse af statsvejene eller for vejnettet som helhed. Transportministeren kan fastsætte regler for kommunalbestyrelsernes medvirken ved tilvejebringelse af det nødvendige data- og planlægningsgrundlag.

§ 5. For at sikre fremkommelighed og trafiksikkerhed på tværs af vejmyndighedsgrænser kan transportministeren nedsætte fremkommelighedsudvalg bestående af vejmyndigheder. Udvalgets medlemmer skal indbyrdes indgå aftaler for fremkommeligheden på vejnettet inden for et afgrænset område.

Stk. 2. De aftaler, der indgås efter stk. 1, skal fremlægges for transportministeren inden årets udgang og derefter offentliggøres af vejmyndighederne.

Stk. 3. Opnås der ikke enighed mellem vejmyndighederne om aftaler for enkelte strækninger, og leder dette til en forringelse af fremkommeligheden i området, kan transportministeren optage vejen som statsvej.

Stk. 4. Ministeren kan fastsætte nærmere regler om de konkrete udvalgs sammensætning, om, hvilke områder eller veje der skal behandles i udvalget, m.v.

§ 6. Transportministeren er vejmyndighed for statsvejene.

Stk. 2. Administrationen af statsvejene henlægges til Vejdirektoratet.

Stk. 3. Transportministeren fastsætter nærmere regler for Vejdirektoratets arbejde.

§ 7. Kommunalbestyrelsen er vejmyndighed for kommunevejene.

§ 8. Det er vejmyndighedens ansvar at holde sine offentlige veje i den stand, som trafikens art og størrelse kræver.

Stk. 2. Vejmyndigheden bestemmer, hvilke arbejder der skal udføres på dens veje, og afholder de udgifter, der er forbundet med sikring og andre forberedende foranstaltninger, anlæg, drift og vedligeholdelse af disse veje, medmindre andet er aftalt mellem vejmyndigheden og en anden vejmyndighed eller en fysisk eller en juridisk person eller er bestemt efter denne lov.

Stk. 3. Vejmyndigheden kan indgå aftaler med en anden vejmyndighed eller en fysisk eller en juridisk person om, at denne helt eller delvis afholder udgifterne til arbejder på vejen, som ikke er omfattet af ansvarsforpligtelsen i stk. 1.

Stk. 4. Vejmyndigheden kan lade de arbejder, der er nævnt i stk. 2 og 3, udføre af en anden vejmyndighed og afgive tilbud på arbejder, der er udbudt i licitation af en anden vejmyndighed.

Stk. 5. I særlige tilfælde kan transportministeren med særskilt bevilling på finansloven yde bidrag til kommunale vejformål.

§ 9. To eller flere vejmyndigheder kan indgå aftale om fælles trafikstyring, herunder styring af signaler, omkørselsruter og trafikalt beredskab, på hele eller dele af vejmyndighedernes vejnet.

Stk. 2. Transportministeren kan fastsætte nærmere regler om sådanne trafikstyringssamarbejdsaftaler, herunder om finansiering og beslutningskompetencer.

§ 10. Anlægs- og driftsudgifter til vejbelysning på statsveje betales af staten, jf. dog stk. 2.

Stk. 2. Anlægs- og driftsudgifter til belysning af statsvejsstrækninger, der løber gennem byområder med tæt, sammenhængende bebyggelse, betales af vedkommende kommune. Hvis belysningen primært er etableret af hensyn til trafiksikkerheden på statsvejen, kan udgifterne dog betales af staten.

§ 11. Vejmyndigheden kan bestemme, at nye eller bestående veje, der anlægges eller ombygges, forbeholdes visse arter af færdsel. For kommuneveje træffes beslutningen af vejmyndigheden efter forhandling med politiet, og for statsveje træffes beslutningen af transportministeren efter forhandling med justitsministeren.

Statsveje

§ 12. Det bestemmes ved lov, hvilke offentlige veje der skal være statsveje, hvilke nye statsveje der skal anlægges, og hvilke der skal nedlægges eller overgå til anden status. Bestemmelse om optagelse, nedklassificering og nedlæggelse af statsveje i forbindelse med mindre anlægsprojekter m.v. kan dog træffes af Vejdirektoratet.

Stk. 2. Inden der fremsættes lovforslag eller træffes bestemmelse efter stk. 1, skal transportministeren eller Vejdirektoratet forhandle med de kommunale myndigheder, i hvis område vejen forløber.

Stk. 3. Transportministeren fastsætter vilkårene for en vejs nedklassificering fra statsvej til kommunevej, jf. stk. 1, 2. pkt., og stk. 2, såfremt der ikke kan opnås enighed mellem Vejdirektoratet og den fremtidige vejmyndighed herom.

Stk. 4. Transportministeren kan fastsætte nærmere regler for kommunevejes optagelse som statsveje i de tilfælde, der er nævnt i § 5, stk. 3.

§ 13. Transportministeren kan bemyndige en kommunalbestyrelse til at meddele de tilladelser og dispensationer vedrørende statsveje, som efter denne lov meddeles af Vejdirektoratet.

§ 14. I forbindelse med en statsvejs udbygning eller forventede udbygning til motorvej skal Vejdirektoratet sikre, at der tilvejebringes og drives supplerende anlæg i forbindelse med motorvejen, hvis anlægget skønnes at være af betydning for trafikanterne eller andre trafikale formål.

Stk. 2. Transportministeren kan til de formål, der er angivet i stk. 1, bortforpagte arealer, der er erhvervet til vejanlægget. Transportministeren kan indgå aftale med forpagteren om tilvejebringelse og drift af faste anlæg eller bygninger på de forpagtede arealer.

Stk. 3. Transportministeren kan træffe afgørelse om, at stk. 1 og 2 også kan anvendes på andre statsveje end motorveje.

Kommuneveje

§ 15. Kommunalbestyrelsen bestemmer, hvilke nye kommuneveje der skal anlægges, hvilke bestående kommuneveje der skal flyttes, nedklassificeres eller nedlægges, jf. § 124, og hvilke private fællesveje der skal optages som kom-

muneveje. Beslutninger herom skal træffes på baggrund af en samlet trafikl vurdering og må ikke kun være begrundet i økonomiske forhold.

Databaser og vej- og stifortegnelser

§ 16. Transportministeren kan oprette databaser, der indeholder oplysninger om det offentlige vejnet. Transportministeren fastsætter nærmere regler for databasernes indhold og om vejmyndighedernes indberetning af oplysninger om det offentlige vejnet.

§ 17. Vejmyndigheden udarbejder fortegnelse over samtlige offentlige veje og stier under sin administration. Fortegnelserne skal offentliggøres.

Stk. 2. Transportministeren kan fastsætte nærmere regler om udarbejdelse af vej- og stifortegnelser.

Kapitel 3

Vejplanlægning

§ 18. Vejmyndigheden udarbejder for samtlige offentlige veje under sin administration vejplaner for anlæg af nye veje, større flytninger af bestående veje og andre større anlægsarbejder, herunder væsentlige ændringer i vejens tværprofil.

§ 19. Vejplaner for statsveje godkendes af transportministeren.

Samarbejde og forhandling mellem vejmyndighederne

§ 20. Inden et vejanlæg optages på statens vejplan, skal de kommunalbestyrelser, i hvis område vejen forløber, have lejlighed til at udtale sig.

Stk. 2. Inden et vejanlæg optages på en kommunes vejplan, skal de kommunalbestyrelser, hvis veje vil skære eller få forbindelse med det planlagte vejanlæg, have lejlighed til at udtale sig.

Stk. 3. Inden et vejanlæg optages på en kommunes vejplan, skal Vejdirektoratet have lejlighed til at udtale sig, hvis det planlagte vejanlæg vil skære eller få forbindelse med en bestående eller planlagt statsvej eller rutenummereret vej.

§ 21. Vejmyndighederne skal føre en fortegnelse over de anlæg, der er optaget på deres vejplaner.

§ 22. § 20 gælder også, hvis en vejmyndighed ikke ønsker at gennemføre et anlæg, der er optaget på vejplanen.

Stk. 2. Når et anlæg er slettet fra vejplanen, skal vejmyndighederne sørge for, at vejbyggelinjer eller anden sikring til anlæggets gennemførelse ophæves, og at forholdene berigtiges i tingbogen.

§ 23. Transportministeren kan fastsætte regler om offentliggørelse af vejmyndighedernes vejplaner og om udformningen af vejplanfortegnelser.

§ 24. Inden der for en kommunevej træffes en beslutning om vejens status eller konstruktion, der kan få betydning for vejens kapacitet eller fremkommelighed, skal Vejdirektoratet og de kommunalbestyrelser, i hvis område vejen forlø-

ber, have lejlighed til at udtale sig, hvis vejen skærer, vil skære eller har eller vil få forbindelse med en statsvej eller en rutenummereret vej.

Stk. 2. Inden anlægsarbejdet for et større projekteret statsvejsanlæg igangsættes, skal de kommunalbestyrelser, i hvis område vejen skal forløbe, have lejlighed til at udtale sig.

§ 25. Transportministeren kan fastsætte regler om fordeling af udgifter til vejforanstaltninger i kryds mellem veje, der hører under forskellige vejmyndigheder.

Kapitel 4

Vejbidrag m.v.

§ 26. Vejbidrag efter dette kapitel finder anvendelse i Københavns Kommune og de områder, der efter lov om planlægning er byzone eller sommerhusområde, samt nærmere afgrænsede områder i landzone, som kommunalbestyrelsen har besluttet at administrere efter byreglerne, jf. §§ 25-86 i lov om private fællesveje.

Stk. 2. For statsveje kan reglerne i dette kapitel desuden anvendes på steder, hvor der er en samlet bebyggelse eller en samlet bebyggelse kan forventes. Vejbidrag kan i disse tilfælde kun kræves til udførelse af nye fortovsanlæg, dog ikke ud over 2,5 m i hver vejside, eller til holdebane- og parkeringsanlæg inden for en bredde af i alt 6 m.

§ 27. Vejmyndigheden kan pålægge ejere af ejendomme at betale vejbidrag, hvis ejendommen grænser til eller kommer til at grænse til en offentlig vej. Ved vejbidrag kan ejere pålægges helt eller delvis at betale udgifterne til anlæg af nye offentlige veje eller udvidelse af de befæstede arealer af en offentlig vej. I tilknytning hertil kan ejere af ejendomme pålægges at betale administrationstillæg, jf. § 30, til dækning af vejmyndighedens dokumenterede administrative omkostninger ved de projekter, der er nævnt i 2. pkt.

Stk. 2. Vejbidraget kan kun pålægges, hvis vejmyndighedens beslutning efter stk. 1 er meddelt de bidragspligtige grundejere inden påbegyndelsen af det pågældende anlægsarbejde. Acontooprævning af vejbidrag kan påbegyndes, inden arbejdet er udført.

Stk. 3. Transportministeren kan fastsætte nærmere regler om, hvordan betalingen af vejbidraget skal ske, herunder om udsættelse af betalingen og om sikkerhedsstillelse.

§ 28. Vejmyndigheden kan bestemme, at veje, der i færdselsmæssig henseende udgør en enhed, skal anlægges eller udvides som et samlet projekt. Vejbidraget ved det samlede projekt fordeles mellem samtlige bidragspligtige grundejere under et.

Stk. 2. Vejmyndighedens beslutning efter stk. 1 skal være meddelt de bidragspligtige grundejere inden påbegyndelsen af anlægsarbejder omfattet af det samlede projekt. Acontooprævning af vejbidrag kan påbegyndes, inden projektet er afsluttet.

Fastsættelse af vejbidraget

§ 29. Til udgifterne efter § 27 kan medregnes et beløb til normal belysning samt udgifter vedrørende vandafledning, herunder til dræn og nedløbsbrønde.

§ 30. Vejmyndigheden kan kræve et administrationstillæg. Administrationstillægget udgør vejmyndighedens dokumenterede administrative udgifter ved de anlæg, der er nævnt i § 27, stk. 1, 2. pkt. Administrationstillægget kan dog højst udgøre 9 pct. af udgifterne efter §§ 27 og 29, medmindre andet er aftalt med de bidragspligtige grundejere.

Stk. 2. Renter kan ikke medregnes.

Begrænsninger i vejbidraget

§ 31. Vejbidrag kan ikke pålægges til dækning af udgifter til

- 1) anlæg af nye veje eller udvidelse af eksisterende vejes befæstede arealer for en større bredde end 20 m,
- 2) arealerhvervelse,
- 3) erstatning for servitutpålæg eller ulemper eller
- 4) større reguleringer af vejens længdeprofil, herunder anlæg af støttemure.

§ 32. Ved pålæg af vejbidrag bortses fra

- 1) vandarealer, der ikke er ansat til ejendomsværdi,
- 2) offentlige veje og stier, der støder op til vejen, og
- 3) private fællesveje og fællesstier, der støder op til vejen, jf. dog stk. 2.

Stk. 2. En kort privat fællesvej eller fællessti, der alene udmunder i den offentlige vej, kan ved pålæg af vejbidrag behandles som en ejendom, der grænser til den offentlige vej. Udgifterne fordeles i så fald mellem de vedligeholdelsespligtige efter reglerne i §§ 44-55 i lov om private fællesveje.

§ 33. Vejmyndigheden kan ikke opkræve vejbidrag fra ejere af ejendomme, hvor der ikke er adgang til vejen eller stien fra ejendommen, og hvor der ikke planlægges etableret adgang til vejen eller stien.

Stk. 2. Vejmyndigheden kan opkræve vejbidrag, uanset at ejendommen er omfattet af stk. 1, hvis vejen eller stien er led i et samlet vejsystem, der udelukkende eller overvejende trafikbetjener et udstykningsområde.

§ 34. Vejbidrag kan kun pålægges jernbaner og lufthavne for vejstrækninger, hvor der er eller lovligt kan etableres adgang fra ejendommen til vejen. Hvis der alene er tale om adgange til drift af jernbanen eller lufthavnen, kan vejbidrag kun pålægges for strækningen ud for adgangen med et tillæg af 10 m til hver side.

§ 35. Opkræves der i henhold til § 33, stk. 1, og § 34 ikke eller kun delvist vejbidrag, betaler vejmyndigheden disse beløb.

Fordeling af vejbidrag

§ 36. Fordelingen af vejbidrag aftales mellem vejmyndigheden og de grundejere, der er omfattet af fordelingen.

§ 37. Vejmyndigheden fordeler vejbidraget mellem de bidragspligtige grundejere efter måden, hvorpå ejendomme benyttes eller må forventes benyttet, hvis der ikke kan opnås enighed om fordelingen af vejbidraget.

Stk. 2. Vejmyndigheden kan fordele bidraget med et ensartet beløb mellem antallet af husstande, hvis vejmyndighe-

den skønner, at ejendommene, der grænser til vejen, benyttes på en ensartet måde til boligformål. Samme fordeling kan anvendes, hvis samtlige ejendomme benyttes til erhvervsformål.

Stk. 3. Ejere af ejendomme, der har adgang til anden offentlig vej eller sti, har krav på en passende nedsættelse af bidraget, hvis denne offentlige vej eller sti ikke er fuldt anlagt og det er mindre end 20 år siden, at ejeren af ejendommen sidst har betalt vejbidrag.

Stk. 4. Ejere har krav på en passende nedsættelse af bidraget, når deres ejendomme grænser til en privat fællesvej eller fællessti, hvortil ejeren har vejret.

§ 38. Ejere og brugere af ejendomme, der forventes at blive berørt af vejmyndighedens påtænkte beslutning om vejbidrag, skal have meddelelse om den påtænkte beslutning. Ejere og brugerne af ejendommene har en frist på mindst 4 uger til at komme med indsigelser eller ændringsforslag. Efter udløbet af denne frist kan vejmyndigheden træffe endelig beslutning om pålæg af vejbidrag.

§ 39. Kommunalbestyrelsen bistår Vejdirektoratet med administration af vejbidrag for statsveje.

Stk. 2. Transportministeren kan efter forhandling med KL fastnærmere regler om, hvordan kommunalbestyrelser opkræver vejbidrag til anlæg og udvidelse af statsveje.

Kapitel 5

Sikring af vejanlæg

§ 40. Vejmyndigheden kan pålægge vejbyggelinjer, når det er nødvendigt af hensyn til en fremtidig udvidelse af et bestående vejanlæg, eller af hensyn til færdslen i øvrigt.

Stk. 2. På de arealer, der ligger foran en vejbyggelinje, må der ikke uden vejmyndighedens tilladelse opføres ny bebyggelse eller tilbygning til eksisterende bebyggelse, foretages væsentlige forandringer i eksisterende bebyggelse, genopføres nedbrændt eller nedrevet bebyggelse eller etableres andre anlæg og indretninger af blivende art.

Stk. 3. Pålægges der vejbyggelinjer på begge sider af vejen, må den indbyrdes afstand mellem vejbyggelinjerne ikke overstige 100 m på statsveje og andre rutenummererede veje og 50 m på kommuneveje. Pålægges der kun vejbyggelinje på den ene side af vejen, må afstanden til den modsatte side af vejen ikke overstige de nævnte mål.

Stk. 4. Pålægges vejbyggelinjen af hensyn til at sikre den frie oversigt ved vejkryds, kan vejmyndigheden fastlægge vejbyggelinjen i en anden beliggenhed end den i stk. 3 nævnte.

Stk. 5. Opføres en bygning eller et andet anlæg af blivende art ikke med sin jordlinje i samme højde som den fremtidige vejhøjde, må bygningen eller anlægget ikke opføres i vejbyggelinjen eller i vejlinjen uden vejmyndighedens tilladelse, men skal rykkes så meget længere tilbage, at det svarer til to gange højdeforskellen mellem bygningens eller anlæggets jordlinje og den fremtidige vejhøjde samt nødvendig bredde til passage foran bygningen eller anlægget på mindst 1,5 m.

§ 41. Når det er nødvendigt af hensyn til sikring af fremtidige vejanlæg, der er optaget på vejplan, eller til fremtidige flytninger af bestående veje, der er optaget på vejplan, kan vejmyndigheden pålægge vejbyggelinjer. Det samme gælder til sikring af fri oversigt ved sådanne veje.

Stk. 2. Pålæg af vejbyggelinjer efter stk. 1 har de retsvirkninger, der er nævnt i § 40, stk. 2.

Stk. 3. Vejbyggelinjer efter stk. 1 kan pålægges for en periode af højst 10 år. Vejbyggelinjepålægget kan forlænges med indtil 10 år ad gangen.

Stk. 4. Inden der sker pålæg af vejbyggelinjer til en statsvej efter stk. 1, skal de kommunalbestyrelser, i hvis område vejen forløber, have lejlighed til at udtale sig.

Stk. 5. Inden en myndighed giver tilladelse til at opføre bebyggelse eller til andre foranstaltninger, jf. § 40, stk. 2, skal de vejmyndigheder, som har udtalt sig om vejbyggelinjepålægget efter stk. 4, have lejlighed til at udtale sig, hvis tilladelsen i væsentlig grad vil berøre planerne for vejens udbygning. Det samme gælder, hvis vejmyndigheden vil opheve vejbyggelinjer pålagt efter stk. 1.

§ 42. Under forberedelsen af en vejs optagelse på vejplan kan vejmyndigheden nedlægge forbud mod, at der på en ejendom, der berøres af planlægningen, foretages de foranstaltninger, som er nævnt i § 40, stk. 2. Det samme gælder, når et anlæg er optaget på vejplan og der planlægges pålæg af vejbyggelinjer efter § 41.

Stk. 2. Et forbud efter stk. 1 kan kun nedlægges for en periode af 1 år og kan ikke nedlægges mere end én gang.

Stk. 3. Inden en kommunalbestyrelse giver tilladelse til byggeri eller andre retlige eller fysiske foranstaltninger, som må forventes at komme i strid med vejlinjen for en statsvej, som er under planlægning eller er planlagt, men endnu ikke er sikret ved et vejbyggelinjepålæg, skal kommunalbestyrelsen give Vejdirektoratet oplysning herom. Hvis Vejdirektoratet ikke inden 2 måneder efter at have modtaget en sådan oplysning nedlægger forbud efter stk. 1, kan tilladelsen gives.

Stk. 4. Et forbud efter stk. 1 skal respekteres af alle fra datoen for forbuddets meddelelse, uanset hvornår deres rettigheder er erhvervet.

§ 43. Beslutninger om pålæg af vejbyggelinjer efter §§ 40 eller 41, forlængelse af vejbyggelinjer efter § 41, stk. 3, og forbud efter § 42, stk. 1, skal offentliggøres. Vejmyndigheden skal endvidere give meddelelse til de ejere og brugere af ejendomme, der bliver direkte berørt af pålægget, og hvis rettigheder fremgår af tingbogen.

Stk. 2. Ved pålæg af vejbyggelinjer efter § 41 skal den vejplan, der er udarbejdet af vejmyndigheden, være offentliggjort. Vejdirektoratet skal endvidere underrette de kommunalbestyrelser, i hvis kommune vejbyggelinjen forløber, når der sker pålæg af vejbyggelinjer på en statsvej.

Stk. 3. Pålagte vejbyggelinjer skal respekteres af alle fra datoen for pålæggets offentliggørelse, uanset hvornår deres rettigheder er erhvervet.

Stk. 4. Vejmyndighederne skal tinglyse pålagte vejbyggelinjer med angivelse af deres hjemmel, når de frister, der er

nævnt i § 132, er udløbet og afgørelse om eventuelle klager er truffet.

Stk. 5. Vejmyndigheden skal på ejerens anmodning oplyse denne om vejbyggelinjernes beliggenhed på ejerens ejendom.

Stk. 6. Inden byggearbejde iværksættes på et areal, der er omfattet af vejbyggelinjer efter §§ 40 eller 41, skal bygherren søge oplyst hos vejmyndigheden, om arbejdets udførelse vil komme i strid med vejbyggelinjebestemmelserne.

§ 44. En ejer af et areal kan begære arealet overtaget af vejmyndigheden mod erstatning, hvis arealet er pålagt vejbyggelinjer efter §§ 40 eller 41 og ejeren afskæres fra en udnyttelse, der er økonomisk rimelig og forsvarlig under hensyn til arealets beliggenhed og øvrige beskaffenhed, og som svarer til den udnyttelse, der finder sted af andre tilgrænsende og omliggende arealer.

Stk. 2. Ejeren af et areal, der i ikke uvæsentligt omfang er pålagt vejbyggelinjer efter §§ 40 og 41, som hindrer afhændelse af arealet, kan, når der foreligger særlige personlige grunde hos ejeren, begære arealet overtaget af vejmyndigheden mod erstatning.

Stk. 3. Udgør det vejbyggelinjepålagte areal kun en del af en ejendom, kan ejeren kræve hele ejendommen overtaget, hvis den tilbageblivende del af ejendommen bliver så lille eller af en sådan beskaffenhed, at det ikke skønnes hensigtsmæssigt, at den bevares som en selvstændig ejendom, eller hvis det skønnes, at ejendommen ikke kan udnyttes på en rimelig måde.

Stk. 4. Begæring om overtagelse af arealer, der er pålagt vejbyggelinjer efter § 40, skal fremsættes, inden 6 måneder efter at ejeren har fået meddelelse om vejbyggelinjepålægget eller endelig afgørelse om en indgivet klage over pålægget er meddelt ejeren. Når særlige grunde foreligger, kan vejmyndigheden tillade, at begæring om overtagelse fremsættes efter udløb af fristerne. For vejbyggelinjer pålagt efter § 41 gælder ingen frist for begæring om overtagelse.

Stk. 5. Sagen henvises til de taksationsmyndigheder, der er nævnt i §§ 105 og 106, hvis vejmyndigheden afslår ejerens begæring efter stk. 1-3, eller hvis der ikke kan opnås enighed om erstatningens størrelse.

Stk. 6. Taksationsmyndighederne afgør, om ejerens krav efter stk. 1-3 skal imødekommes, og fastsætter erstatning for arealets overtagelse efter reglerne i § 103.

Stk. 7. Sager, jf. stk. 5, behandles, for så vidt angår statsveje, herunder planlagte statsveje, af de myndigheder, der er nævnt i lov om fremgangsmåden ved ekspropriation vedrørende fast ejendom.

Stk. 8. Transportministeren kan bestemme, at en sag som nævnt i stk. 5 vedrørende en statsvej behandles af de taksationsmyndigheder, der er nævnt i §§ 105 og 106.

§ 45. Transportministeren kan efter anmodning fra ejeren i særlige tilfælde overtage en ejendom, der berøres særligt indgribende af en projekterings- eller anlægsaktivitet i forbindelse med projekteringen eller anlægget af nye statsvejsanlæg eller ændring af bestående statsvejsanlæg, før tidspunktet for de ordinære ekspropriationer, hvis ejendommen ikke kan afhændes på normale vilkår.

Stk. 2. Hvis transportministeren afslår ejerens anmodning efter stk. 1, eller hvis der ikke kan opnås enighed om prisen for ejendommens overtagelse, henvises sagen til ekspropriations- og taksationsmyndighederne i henhold til lov om fremgangsmåden ved ekspropriation vedrørende fast ejendom.

Stk. 3. Ved erstatningsfastsættelsen efter stk. 2 finder § 103 anvendelse.

§ 46. Politiet kan, uanset hvem der er påtaleberettiget i henhold til en servitut fastsat med hjemmel i vejlovgivningen, der er pålagt en ejendom, give den forpligtede pålæg om at overholde servitutbestemmelsen.

§ 47. Transportministeren kan fastsætte nærmere regler om hjørneafskæring af ejendomme, når dette er nødvendigt til sikring af færdslen.

Kapitel 6

Adgangsforhold til offentlige veje

§ 48. I forbindelse med anlæg af nye veje og ved ombygning af eksisterende veje skal vejmyndigheden tage stilling til, om og i hvilket omfang der kan tillades adgang til vejen fra de ejendomme, der grænser op til vejen.

Stk. 2. Vejmyndigheden skal så vidt muligt sikre ejendommen en anden fornøden vejadgang, hvis vejanlægget afbryder ejendommens hidtidige adgang til en offentlig vej eller til en del af ejendommen.

Stk. 3. En ejendom anses for at have fornøden vejadgang, selv om

- 1) de ændrede adgangsforhold giver ejendommen en mere afsides beliggenhed i forhold til offentlig vej, en bebyggelse eller en lokalitet,
- 2) en ejendom helt eller delvis afskæres fra sin hidtidige kundekreds eller
- 3) ejeren af ejendommen påføres fremtidige udgifter til vedligeholdelse eller renholdelse af vej.

Stk. 4. Etableres der ikke fornøden vejadgang, jf. stk. 2 og 3, har ejendommens ejer ret til erstatning efter §§ 103, 104 og 112-118.

Stk. 5. Afskæres enhver adgang til ejendommen eller en del af denne, uden at der tilvejebringes anden adgang til offentlig vej, skal vejmyndigheden overtage ejendommen helt eller delvis mod erstatning efter §§ 103, 104 og 112-118.

Stk. 6. Sager, jf. stk. 4 og 5, behandles, for så vidt angår statsveje, herunder planlagte statsveje, af de myndigheder, der er nævnt i lov om fremgangsmåden ved ekspropriation vedrørende fast ejendom.

Stk. 7. Transportministeren kan bestemme, at en sag som nævnt i stk. 4 og 5 vedrørende en statsvej behandles af de taksationsmyndigheder, der er nævnt i §§ 105 og 106.

§ 49. Nye adgange og udvidelse af eksisterende adgange til offentlige veje og stier må ikke etableres uden vejmyndighedens tilladelse.

Stk. 2. Den, der ansøger om en ny adgang eller udvidelse af en eksisterende adgang til en offentlig vej eller sti, afholder udgifterne til etablering, medmindre andet er aftalt mellem vejmyndigheden og ansøgeren.

Stk. 3. Vejmyndigheden skal indhente Vejdirektoratets samtykke, hvis der etableres en adgang som nævnt i stk. 1 til en kommunevej i mindre afstand end 100 m, dog 50 m i byer og bymæssige områder, fra statsvej.

Stk. 4. Skønnes det påkrævet af vejtekniske eller færdselsmæssige grunde, kan vejmyndigheden som betingelse for tilladelse efter stk. 1 stille krav til placering, udformning og benyttelse af adgangen. Vejdirektoratet kan på samme måde fastsætte betingelser for sit samtykke efter stk. 3. Vejmyndigheden kan kræve selv at udføre de krævede foranstaltninger for ansøgerens regning.

Stk. 5. Vejmyndigheden kan gøre tilladelsen betinget af, at den offentlige vej ombygges med midterrabat, kanalisering, lyssignal og lign., når det på grund af en adgang efter stk. 1 skønnes trafikalt nødvendigt.

Stk. 6. Vejmyndigheden kan kræve, at udgifterne til foranstaltningerne efter stk. 5 helt eller delvis afholdes af en anden vejmyndighed, når en offentlig vej eller offentlig sti tilsluttes den offentlige vej. Vejmyndigheden kan i særlige tilfælde kræve, at udgifterne til foranstaltningerne efter stk. 5 afholdes af vedkommende ejer eller bruger, når der gives tilladelse til etablering af en adgang fra en privat ejendom eller fra en privat fællesvej til en offentlig vej og disse udgifter står i et rimeligt forhold til de fordele, som ansøgeren opnår ved tilladelsen.

Stk. 7. Vejmyndigheden skal sikre, at arbejdet udføres biligest muligt ved gennemførelse af proceduren i § 137, når den udfører arbejde for ansøgers regning. Vejmyndigheden kan i dette tilfælde medregne et administrationstillæg efter § 30.

§ 50. Eksisterende adgange må kun benyttes af de ejendomme, for hvilke de er anlagt, medmindre vejmyndigheden har givet tilladelse til, at andre ejendomme kan benytte dem.

Stk. 2. Vejmyndighedens tilladelse kræves, hvis en adgang til en mark ønskes benyttet til anden færdsel end rent landbrugsmæssig færdsel.

Stk. 3. En bestående adgang må ikke uden vejmyndighedens tilladelse benyttes af ejendomme, der fremkommer eller ændres ved udstykning, matrikulering, sammenlægning eller arealoverførsel.

Stk. 4. I særlige tilfælde, hvor der konstateres en markant ændring i benyttelse af adgangen, uden at ejendommen er ændret matrikulært, kan vejmyndigheden træffe nye bestemmelser om benyttelse af en eksisterende vejadgang.

Stk. 5. Ind- og udkørsel uden for de godkendte adgange og vejtilslutninger må ikke finde sted uden vejmyndighedens tilladelse.

Stk. 6. Vejmyndigheden skal indhente Vejdirektoratets tilladelse, når der indhentes tilladelse efter stk. 1-3 og 5 for adgange ved kommunevej i mindre afstand end 100 m, dog 50 m i byer og bymæssige områder, fra en statsvej.

Stk. 7. Tilladelse efter stk. 1-3 og 5 kan betinges af de samme vilkår, som er nævnt i § 49, stk. 5 og 6.

Stk. 8. Afskæres ejeren af en ejendom som følge af en beslutning efter stk. 4 fra en udnyttelse af arealet, der er økonomisk rimelig og forsvarlig under hensyn til ejendommens beliggenhed og øvrige beskaffenhed, og som svarer til den

udnyttelse, der finder sted af andre tilgrænsende og omliggende arealer, kan ejeren begære arealet helt eller delvis overtaget af vejmyndigheden mod erstatning.

Stk. 9. Begæring om overtagelse af arealer efter stk. 8 skal fremsættes, inden 6 måneder efter at vejmyndigheden eller klagemyndigheden har truffet endelig afgørelse. Når særlige grunde foreligger, kan vejmyndigheden tillade, at begæring om overtagelse fremsættes efter udløbet af fristerne.

Stk. 10. Sagen henvises til de taksationsmyndigheder, der er nævnt i §§ 105 og 106, hvis vejmyndigheden afslår ejerens begæring efter stk. 8, eller hvis der ikke kan opnås enighed om erstatningens størrelse.

Stk. 11. Taksationsmyndighederne afgør, om ejerens krav om overtagelse er berettiget. Er dette tilfældet, fastsætter taksationsmyndighederne erstatning for arealets overtagelse efter § 103.

Stk. 12. Sager, jf. stk. 10, behandles, for så vidt angår statsveje, herunder planlagte statsveje, af de myndigheder, der er nævnt i lov om fremgangsmåden ved ekspropriation vedrørende fast ejendom.

Stk. 13. Transportministeren kan bestemme, at en sag som nævnt i stk. 10 vedrørende en statsvej behandles af de taksationsmyndigheder, der er nævnt i §§ 105 og 106.

Adgangsbestemmelser

§ 51. Vejmyndigheden fastsætter, hvilke varige begrænsninger der skal gælde med hensyn til tilslutning af nye veje og stier og anlæg af nye adgange. Vejmyndigheden kan endvidere fastsætte varige begrænsninger vedrørende udnyttelsen af bestående adgange til vejen.

Stk. 2. Vejdirektoratet fastsætter adgangsbestemmelser for samtlige statsveje.

Stk. 3. Kommunalbestyrelsen fastsætter adgangsbestemmelser for kommuneveje, som skønnes af særlig betydning for den gennemgående færdsel.

Om adgangsbestemmelsernes fastsættelse

§ 52. Vejmyndigheden skal offentliggøre sin påtænkte beslutning om adgangsbestemmelser, ligesom vejmyndigheden skal meddele enhver ejer og bruger af ejendomme, der må antages at blive berørt af adgangsbestemmelserne, baggrunden for adgangsbestemmelserne og de konkrete adgangsbestemmelser, der ønskes fastsat for ejendommen.

Stk. 2. I forbindelse med offentliggørelsen og meddelelsen fastsættes en frist på mindst 12 uger til at fremkomme med bemærkninger og indsigelser. Offentliggørelsen og meddelelsen skal endvidere indeholde oplysning om indholdet af § 57.

§ 53. Vejdirektoratet skal forhandle med kommunalbestyrelsen, inden der fastsættes adgangsbestemmelser for statsveje, der ligger i den pågældende kommune. Denne pligt gælder dog ikke for afgørelser omfattet af § 50, stk. 2.

Stk. 2. Er der uenighed mellem Vejdirektoratet og kommunalbestyrelsen, afgør transportministeren tvisten om, hvilke adgangsbestemmelser der skal fastsættes for vejstrækningen.

Ændring af adgangsbestemmelser

§ 54. Vejmyndigheden kan af egen drift eller efter ansøgning ændre, dispensere fra eller ophæve adgangsbestemmelser på en ejendom eller en vejstrækning i sin helhed.

Den påtænkte beslutnings retsvirkninger

§ 55. Vejmyndigheden kan nedlægge forbud mod, at der på en ejendom etableres forhold, der er i strid med en påtænkt adgangsbestemmelse for ejendommen, når vejmyndighedens påtænkte beslutning er offentliggjort eller meddelelsen er kommet frem til ejeren eller brugeren.

Stk. 2. Et forbud efter stk. 1 kan kun nedlægges for en periode af 1 år regnet fra offentliggørelsen eller meddelelsen af den påtænkte beslutning.

Stk. 3. Vejmyndighedens påtænkte beslutning, jf. stk. 1, skal respekteres af alle fra datoen for offentliggørelsen eller meddelelsen af den påtænkte beslutning, uanset hvornår deres rettigheder er erhvervet.

Vejmyndighedens endelige afgørelse om adgangsbestemmelser

§ 56. Vejmyndighedens endelige afgørelse om adgangsbestemmelser skal træffes snarest muligt efter udløbet af fristen for indsigelser, jf. § 52, stk. 2, dog senest 1 år efter offentliggørelsen eller meddelelsen af den påtænkte beslutning.

Stk. 2. Vejmyndigheden skal offentliggøre og meddele sin afgørelse til ejere og brugere af ejendomme, der bliver berørt af afgørelsen.

Stk. 3. Vejmyndighedens offentliggjorte afgørelse om adgangsbestemmelser skal respekteres af alle fra datoen for offentliggørelsen af afgørelsen, uanset hvornår deres rettigheder er erhvervet.

Stk. 4. Vejmyndigheden sørger for, at afgørelsen tinglyses på de berørte ejendomme. Vejmyndigheden kan pålægge grundejeren at betale alle udgifter i forbindelse med tinglysning, når behovet for en tinglysning skyldes grundejerens ønske om at få ændret de hidtidige adgangsbestemmelser.

Overtagelse af areal

§ 57. Afskæres ejeren af en ejendom som følge af en påtænkt eller endeligt fastlagt adgangsbestemmelse truffet efter §§ 51 eller 56 fra en udnyttelse af arealet, der er økonomisk rimelig og forsvarlig under hensyn til ejendommens beliggenhed og øvrige beskaffenhed, og som svarer til den udnyttelse, der finder sted af andre tilgrænsende og omliggende arealer, kan ejeren begære arealet helt eller delvis overtaget af vejmyndigheden, medmindre vejmyndigheden kan anvise anden fornøden adgang til arealet.

Stk. 2. Begæring om overtagelse af arealer skal fremsættes, inden 6 måneder efter at vejmyndigheden eller klagemyndigheden har truffet endelig afgørelse. Når særlige grunde foreligger, kan vejmyndigheden tillade, at begæring om overtagelse fremsættes efter udløbet af fristen.

§ 58. En sag henvises til de taksationsmyndigheder, der er nævnt i §§ 105 og 106, hvis vejmyndigheden afslår ejerens

begæring efter § 57, eller hvis der ikke kan opnås enighed om erstatningens størrelse.

Stk. 2. Taksationsmyndighederne afgør, om ejerens krav om overtagelse er berettiget. Er dette tilfældet, fastsætter taksationsmyndighederne erstatning for arealets overtagelse efter reglerne i § 103.

Stk. 3. Taksationsmæssige sager, der angår statsveje, herunder planlagte statsveje, behandles af de myndigheder, der er nævnt i lov om fremgangsmåden ved ekspropriation vedrørende fast ejendom.

Stk. 4. Transportministeren kan bestemme, at en sag som nævnt i stk. 3 vedrørende en statsvej behandles af de taksationsmyndigheder, der er nævnt i §§ 105 og 106.

§ 59. Miljøministeren og justitsministeren kan hver især inden for deres område fastsætte nærmere regler om henholdsvis matrikulære berigtigelser og tinglysningsmæssige berigtigelser, der er foranlediget af bestemmelserne i dette kapitel.

Kapitel 7

Udskillelse af vejareal i matriklen og hævd

§ 60. Vejmyndighedens ejendomsret til nyerhvervede vejarealer skal sikres ved arealernes udskillelse i matriklen.

Stk. 2. Hævd kan ikke vindes over offentlige veje, hvis arealer er udskilt i matriklen, medmindre denne hævd er vundet, inden vejarealet blev udskilt.

§ 61. Vejmyndigheden skal sørge for, at offentlige veje udskilles i matriklen som offentlige vejarealer, medmindre særlige forhold gør sig gældende.

Stk. 2. Nedlægges en offentlig vej, skal vejmyndigheden sørge for, at den fornødne ændring i matriklen foretages.

Stk. 3. Transportministeren kan efter forhandling med miljøministeren fastsætte nærmere regler for vejarealers udskillelse og ændring i matriklen.

Kapitel 8

Snerydning, glatførebekæmpelse og renholdelse

§ 62. På offentlige veje og stier har vejmyndigheden pligt til

- 1) at sørge for snerydning,
- 2) at træffe foranstaltninger mod glat føre og
- 3) at sørge for renholdelse.

Stk. 2. Vejmyndigheden bestemmer snerydningens, glatførebekæmpelsens og renholdelsens omfang og rækkefølge.

Stk. 3. Vejmyndigheden kan efter forhandling med politiet bestemme, at enkelte vejstrækninger skal undtages fra pligten til snerydning eller glatførebekæmpelse.

Stk. 4. Vejmyndigheden kan bestemme, at enkelte stier skal undtages fra pligten til snerydning eller glatførebekæmpelse.

Stk. 5. På offentlige veje i landzone omfatter vejmyndighedens pligt til renholdelse alene den renholdelse, der er nødvendig af hensyn til trafikikkerheden. Dette gælder dog ikke for parkerings- og rastepladser og lign. i landzone eller for offentlige veje i nærmere afgrænsede områder i landzone, hvor kommunalbestyrelsen har bestemt, at de private

fællesveje skal administreres efter byreglerne i §§ 25-86 i lov om private fællesveje.

Stk. 6. Vejmyndigheden kan lade de arbejder, der følger af denne bestemmelse, udføre af en anden vejmyndighed og afgive tilbud på arbejder, der er udbudt i licitation af en anden vejmyndighed.

Stk. 7. Vejmyndigheden fastsætter efter forhandling med politiet nærmere regler for vejmyndighedens gennemførelse af snerydning, glatførebekæmpelse og renholdelse. Reglerne skal offentliggøres.

Stk. 8. Transportministeren kan efter forhandling med justitsministeren fastsætte vejledende retningslinjer for snerydning og glatførebekæmpelse.

Grundejernes forpligtelser

§ 63. I byer og bymæssige områder har grundejerne altid pligt til at snerydde, glatførebekæmpe og renholde trapper til deres ejendomme.

§ 64. I byer og bymæssige områder kan vejmyndigheden efter forhandling med politiet bestemme, at grundejere, hvis ejendom grænser op til en offentlig vej eller sti, skal snerydde, glatførebekæmpe og renholde fortov og sti ud for ejendommen i overensstemmelse med bestemmelserne i §§ 66-68. Færdselsarealer, der primært er bestemt for gående færdsel, sidestilles med fortov og sti. Gangtunneler og gangbroer betragtes ikke som fortovs- eller stiareal.

Stk. 2. Grundejerne kan ved en beslutning efter stk. 1 kun pålægges at snerydde, glatførebekæmpe og renholde fortov og stiareal langs deres ejendomme i en bredde på maksimalt 10 m. Det skal dog være det til ejendommen nærmest grænsende fortovs- eller stiareal.

Stk. 3. Forpligtelser efter stk. 1 kan pålægges jernbaner og lufthavne for vejstrækninger, hvor der er adgang fra ejendommen til vejen. Hvis der alene er tale om adgange til drift af jernbane eller luftfartsanlæg, kan der kun pålægges forpligtelser på strækningen ud for adgangen med et tillæg af 10 meter til hver side langs ejendommen.

Stk. 4. Beslutninger efter stk. 1 skal offentliggøres.

Stk. 5. Transportministeren kan delegere sin beslutningskompetence i henhold til stk. 1 til kommunalbestyrelsen i den kommune, hvor statsvejen ligger.

§ 65. Vejmyndigheden kan efter forhandling med politiet give nærmere forskrifter for grundejernes pligt til udførelsen af snerydning, glatførebekæmpelse og renholdelse, herunder for de virkemidler, der må benyttes.

§ 66. Grundejerens snerydningspligt efter § 64 omfatter at rydde fortov eller sti for sne snarest muligt efter snefald.

Stk. 2. Grundejere har pligt til at sørge for, at pladsen omkring brandhaner, brand- og politialarmskabe og installationer til trafikregulering til enhver tid holdes ryddet for sne.

§ 67. Grundejerens forpligtelse efter § 64 til glatførebekæmpelse omfatter at træffe foranstaltninger mod glat føre snarest muligt efter førets indtræden.

§ 68. Grundejerens renholdelsespligt efter § 64 omfatter at

- 1) fjerne ukrudt og lign.,
- 2) renholde fortove eller stier, der er asfalterede, brolagte, flisebelagte eller på anden måde overfladebehandlede færdselsarealer,
- 3) fjerne affald og andet, der er særligt forurenende eller til ulempe for færdslen, og
- 4) renholde grøfter, rendestene, nedløbsriste, rørgennemløb og udløbsrender, som ligger i fortov og sti, for alt, hvad der kan hindre vandets frie løb.

Tilsyn m.v.

§ 69. Vejmyndigheden fører tilsyn med, at grundejerne overholder deres forpligtelser efter §§ 63, 64 og 66-68. Når transportministeren har delegeret sin beslutningskompetence i henhold til § 64, stk. 5, føres tilsynet dog af den relevante kommunalbestyrelse.

Stk. 2. Vejmyndigheden kan om nødvendigt lade foranstaltninger udføre for grundejerens regning, hvis grundejerer ikke overholder sine forpligtelser.

§ 70. Efterlader nogen på offentlig vej eller sti affald eller genstande, der kan være til ulempe for færdslen eller er særligt forurenende, kan vejmyndigheden eller politiet lade det efterladte fjerne for den pågældendes regning.

§ 71. Vejmyndigheden kan på ejendomme, som grænser til offentlig vej eller sti, opstille flyttelige sneskærme eller træffe andre foranstaltninger af midlertidig karakter til forebyggelse af snedriver på vejarealet.

Stk. 2. I landzone kan vejmyndigheden midlertidigt benytte ejendomme, som grænser til offentlig vej eller sti, for at kunne varetage sine pligter efter § 62. Hvis en vej ikke umiddelbart kan ryddes, kan vejmyndigheden etablere og afmærke en midlertidig vej over tilgrænsende arealer.

Stk. 3. Erstatning for skader, der opstår i forbindelse med foranstaltninger efter stk. 1 og 2, fastsættes af de taksationsmyndigheder, der er nævnt i §§ 105 og 106, hvis der ikke kan opnås enighed om erstatningens størrelse.

§ 72. Vejmyndigheden kan bestemme, at forpligtelser, der er pålagt grundejere efter § 64, stk. 1, helt eller delvis skal udføres ved vejmyndighedens foranstaltning for grundejernes regning. Vejmyndigheden fastsætter fordelingen af udgifterne hertil mellem grundejerne.

Stk. 2. Vejmyndigheden skal sikre, at arbejdet udføres billigst muligt ved gennemførelse af proceduren i § 137, når den udfører arbejde for ansøgers regning. Vejmyndigheden kan i dette tilfælde medregne et administrationstillæg efter § 30.

Kapitel 9

Råden over vejareal

Opgravning m.v.

§ 73. Der skal søges om vejmyndighedens tilladelse, inden der foretages forandringer, herunder opgravning m.v., på en offentlig vejs areal. Uopsættelige reparationsarbejder på ledninger kan dog udføres uden tilladelse, når der snarest herefter sker anmeldelse til vejmyndigheden.

Stk. 2. Der skal søges om vejmyndighedens tilladelse, inden der graves, pløjes eller udføres andre lignende foranstaltninger så tæt ved vejarealet, at vejarealet, vejafmærkninger eller skelsten m.v. beskadiges.

Stk. 3. Det kræver vejmyndighedens tilladelse at foretage udgravning eller påfyldning nærmere vejens areal end 3 m samt nærmere vejens areal end svarende til to gange højdeforskellen mellem udgravningen eller påfyldningen og vejens areal.

Stk. 4. Der skal søges om Vejdirektoratets tilladelse, inden der anbringes langsgående ledninger på eller i arealer af statsveje, der er anlagt eller udbygget som motorveje.

Stk. 5. Tilladelser efter stk. 1-4 er altid betinget af, at indehaveren af tilladelsen retablerer vejarealet efter vejmyndighedens anvisninger, medmindre andet er aftalt mellem vejmyndigheden og indehaveren af tilladelsen. Tilsvarende gælder uopsættelige reparationsarbejder, jf. stk. 1.

Stk. 6. Den, som ved offentlige veje og offentlige veje under anlæg iværksætter byggeri, udgravning eller opfyldning, skal træffe de foranstaltninger, der efter arbejdets art og omfang er nødvendige for at afværge fare eller ulempe for færdslen, herunder sikring mod udskriden eller beskadigelse af vejarealet eller af de ledninger, kabler, standere m.v., der er anbragt i arealet. Hvis jordbundens art nødvendiggør det, kan vejmyndigheden stille krav om iagttagelse af særlige sikkerhedsforanstaltninger eller om en mindre skråningshældning eller fastsætte en større afstand fra vejen, inden for hvilken udgravning eller opfyldning ikke må foretages.

Stk. 7. Transportministeren kan fastsætte nærmere regler om, at visse typer gravearbejder kan undtages fra kravet om tilladelse efter stk. 1-4, og regler om udførelse af gravearbejde m.v. Transportministeren kan endvidere fastsætte nærmere regler om proceduren for ansøgning om tilladelse efter stk. 1-4, ansøgningsfrister, frister for vejmyndighedernes behandling af ansøgninger efter stk. 1-4 og de krav, vejmyndighederne kan stille til ansøgninger om tilladelse efter stk. 1-4.

Koordinering af gravearbejder, ansøgningsprocedure m.v.

§ 74. Den, der planlægger at ansøge om tilladelse til at foretage forandringer, herunder opgravning m.v., på en offentlig vejs areal, jf. § 73, stk. 1-4, skal så tidligt som muligt drøfte det planlagte arbejde med andre graveaktører med henblik på at undersøge, om flere gravearbejder kan koordineres.

Stk. 2. En graveaktør eller vejmyndighed skal efter anmodning oplyse om de grave- eller anlægsarbejder efter § 73, der enten er udstedt tilladelse til, som afventer tilladelse, eller som der inden for de næste 6 måneder forventes indgivet en første ansøgning om tilladelse til.

Stk. 3. Overholder en graveaktør eller vejmyndighed ikke koordineringsforpligtelsen, jf. stk. 1, og oplysningsforpligtelsen, jf. stk. 2, skal den pågældende dække de dokumenterede tab eller meromkostninger, som vejmyndigheden eller andre graveaktører lider som følge af den manglende koordinering.

Stk. 4. Transportministeren fastsætter nærmere regler om de oplysninger, der skal gives efter stk. 2, om koordinering

af gravearbejder efter stk. 1, om offentliggørelse af oplysninger om planlagte arbejder og tilladelser m.v., og om fordeling af udgifterne til gravearbejder, erstatning m.v., i forbindelse med at flere graveaktører har udnyttet samme opgravning af vejarealet.

§ 75. En ansøgning efter § 73, stk. 1-4, skal indeholde oplysning om resultatet af de drøftelser og undersøgelser, der fremgår af § 74, og eventuelle muligheder for at koordinere flere gravearbejder.

Vilkår for gravetilladelser

§ 76. Vejmyndigheden kan lade tilladelser efter § 73, stk. 1-4, være betinget af vilkår, jf. stk. 2.

Stk. 2. Der kan bl.a. fastsættes vilkår om:

- 1) Længde og bredde på åbne grave.
- 2) Frist for gennemførelse af det tilladte gravearbejde.
- 3) Tidspunkter for arbejdets udførelse.
- 4) Vejafmærkning, hensyn til vejens naboer og miljømæssige hensyn.
- 5) At indehaveren af en tilladelse skal tåle, at andre får tilladelse til at udnytte samme opgravning til at udføre egne arbejder i eller over vejarealet inden for det i tilladelsen fastsatte tidsrum. Vejmyndigheden kan i den forbindelse fastsætte nye vilkår for det samlede arbejde, herunder om fordeling af graveudgifterne.
- 6) Bod ved forsinkelser.

Stk. 3. Overholdes tilladelsen eller vilkårene ikke, kan vejmyndigheden meddele påbud om lovliggørelse af forholdet. Hvis vejmyndighedens påbud og vilkår efter denne bestemmelse ikke efterkommes inden for en af vejmyndigheden fastsat frist, kan vejmyndigheden lade arbejdet udføres for graveaktørens regning eller forlænge fristen.

Stk. 4. Indtil 2 år efter at vejmyndigheden har udført vedligeholdelsesarbejde på en offentlig vej, kan vejmyndigheden betinge en gravetilladelse af, at den, der modtager tilladelsen, dækker ethvert tab, som påføres vejmyndigheden som følge af gravearbejdet. Dette kræver dog, at vejmyndigheden senest 6 måneder før igangsættelse af vedligeholdelsesarbejdet har offentliggjort dette, og at vejmyndigheden har afholdt et møde før igangsættelsen med graveaktører, der har anmodet herom, med henblik på at undersøge mulighederne for at koordinere vedligeholdelsesarbejdet med andre planer vedrørende den pågældende vejstrækning.

Stk. 5. Transportministeren fastsætter nærmere regler om fastlæggelse af bod ved forsinkelser, jf. stk. 2, nr. 6.

Ledningsarbejder

§ 77. Arbejder på ledninger i eller over offentlige veje og stier, herunder om nødvendigt flytning af ledninger, i forbindelse med arbejder, der iværksættes af vejmyndigheden inden for rammerne af de formål, som vejmyndigheden kan varetage, betales af ledningsejeren.

Stk. 2. Stk. 1 finder ikke anvendelse, hvis andet er særligt bestemt ved aftale, kendelse afsagt af en ekspropriationskommission nedsat i henhold til lov om fremgangsmåden ved ekspropriation vedrørende fast ejendom eller afgørelse

truffet af en kommunalbestyrelse efter vandforsyningslovens §§ 37 og 38, jf. § 40.

Stk. 3. Foretages der i forbindelse med et statsvejsanlæg arbejder på en kommunalt eller fælleskommunalt ejet ledning placeret i en kommunevej, afholder staten udgifterne til dette ledningsarbejde. Udgifter til senere arbejder på disse ledninger er dog omfattet af stk. 1.

§ 78. Arbejder på ledninger i eller over offentlige veje udføres af vedkommende ledningsejer, medmindre andet er særligt aftalt.

Stk. 2. Vejmyndigheden kan kræve selv at udføre vejarbejder i forbindelse med ledningsarbejder, hvis

- 1) der er behov for at koordinere ledningsarbejdet med andre arbejder på vejarealet,
- 2) ledningsejeren ikke overholder vilkår stillet i forbindelse med en tilladelse eller
- 3) arbejdets udførelse kræver særlig faglig ekspertise.

Stk. 3. Vejdirektoratet kan i særlige tilfælde lade ledningsarbejder udføres for ledningsejerens regning, når ledningsejeren trods indskærpelse af vilkårene for gravetilladelsen ikke overholder disse. Vejdirektoratet kan i dette tilfælde medregne et administrationstillæg efter § 30.

Vejmyndighedens pligt til at koordinere vej- og ledningsarbejder

§ 79. I forbindelse med en vejmyndigheds arbejder efter § 77, der iværksættes af vejmyndigheden inden for rammerne af de formål, som vejmyndigheden kan varetage, skal vejmyndigheden tage hensyn til ledninger i eller over vejarealet.

Stk. 2. Vejmyndigheden skal så tidligt som muligt drøfte et planlagt arbejde med ledningsejeren med henblik på at undersøge, hvordan arbejdet kan tilrettelægges på den mest hensigtsmæssige måde for vejmyndigheden og ledningsejeren.

Stk. 3. Opnås der ikke enighed mellem vejmyndigheden og ledningsejeren, kan vejmyndigheden efter at have meddelt ledningsejeren, at det planlagte arbejde påbegyndes, gennemføre arbejdet og kræve nærmere bestemte ledningsarbejder udført af ledningsejeren.

Stk. 4. Vejdirektoratet kan i særlige tilfælde lade de ledningsarbejder, der er nævnt i stk. 3, udføres for ledningsejerens regning. Vejdirektoratet kan i dette tilfælde opkræve et administrationstillæg efter § 30.

Stk. 5. Tvister om betaling for arbejder på eller af hensyn til ledninger kan indbringes for transportministeren efter § 133, stk. 2 og 3.

Genstande m.v. på vejarealet

§ 80. Det offentlige vejareal kan med vejmyndighedens tilladelse anvendes til

- 1) varig eller midlertidig anbringelse af affald, containere, materiel, materialer, løsøregenstande, skure, skurvogne, boder, automater, skilte, reklamer, hegn el.lign.,
- 2) anbringelse af køretøjer med henblik på salg eller udlejning eller

- 3) anbringelse af køretøjer i forbindelse med reparation, påfyldning af drivmidler, rengøring el.lign., når dette sker som led i erhvervsmæssig virksomhed.

Stk. 2. Vejmyndigheden kan opkræve betaling for brug af vejarealet, når udnyttelse sker i et forretningsmæssigt øjemed.

Stk. 3. Transportministeren kan undtage visse former for råden over vejarealet fra kravet om tilladelse efter stk. 1 og kan bemyndige vejmyndigheden til at fastsætte nærmere regler for disse former for råden over vejarealet. Vejmyndigheden skal forhandle med politiet om de nærmere regler og derefter offentliggøre dem.

§ 81. Vejmyndigheden kan udstede påbud om fjernelse af genstande m.v., hvis disse er anbragt på vejarealet uden tilladelse efter § 80 og der ikke efterfølgende kan meddeles tilladelse.

Stk. 2. Vejmyndigheden kan fjerne genstande m.v. for den pågældendes regning, såfremt et påbud efter stk. 1 ikke efterkommes.

Stk. 3. Vejmyndigheden og politiet kan straks og uden forudgående påbud fjerne genstande m.v. for den pågældendes regning, når genstandene m.v. er til ulempe eller til fare for færdslen.

Spildevand m.v.

§ 82. Tilledning af spildevand, overfladevand m.v. til offentlige veje eller disse vejes grøfter eller ledninger må kun ske med vejmyndighedens tilladelse.

Digital ansøgningsprocedure

§ 83. Ansøgning efter § 73, stk. 1-4, § 80, stk. 1, og § 82 skal indgives til vejmyndigheden ved anvendelse af den digitale løsning, som vejmyndigheden stiller til rådighed (digital selvbetjening). Ansøgninger, der ikke indgives ved digital selvbetjening, afvises af vejmyndigheden, jf. dog stk. 2 og 3.

Stk. 2. Vejmyndigheden skal, hvis den finder, at der foreligger særlige forhold, der gør, at ansøgeren ikke må forventes at kunne anvende digital selvbetjening, tilbyde, at ansøgningen kan indgives på anden måde end ved digital selvbetjening efter stk. 1. Vejmyndigheden bestemmer, hvordan en ansøgning omfattet af 1. pkt. skal indgives, herunder om den skal indgives mundtligt eller skriftligt.

Stk. 3. Vejmyndigheden kan helt ekstraordinært ud over i de tilfælde, der er nævnt i stk. 2, undlade at afvise en ansøgning, der ikke er indgivet ved digital selvbetjening, hvis der ud fra en samlet økonomisk vurdering er klare fordele for vejmyndigheden ved at modtage ansøgningen på anden måde end digitalt.

Stk. 4. En digital ansøgning anses efter denne lov for at være kommet frem, når den er tilgængelig for vejmyndigheden.

Valgplakater

§ 84. I perioden fra den fjerde lørdag før valgdagen til 8 dage efter valgdagen må der i forbindelse med folketingsvalg, kommunale og regionale valg, valg til Europa-Parla-

mentet, folkeafstemninger og andre valg, der afholdes på offentligt grundlag, ophænges valgplakater på offentlige veje. Ophængning af valgplakater må ske fra døgnet begyndelse. Nedtagning af valgplakater og midler til fastgørelse af valgplakater skal være tilendebragt ved døgnet afslutning.

Stk. 2. Valgplakater må ophænges på master til vejbelysningen, vejtræer, hegn, master til brug for elforsyning samt indretninger fæstnet i jorden, der har til formål at fremvise valgplakater.

Stk. 3. Valgplakater skal ophænges forsvarligt og på en sådan måde, at de ikke dækker for autoriseret afmærkning, herunder færdselstavler, vejvisningstavler eller lignende udstyr, forhindrer hensigtsmæssige oversigtsforhold eller i øvrigt udgør en fare for trafiksikkerheden.

Stk. 4. Valgplakater må ikke ophænges

- 1) på eller over motorveje, motortrafikveje og disse vejes rampeanlæg,
- 2) i midterrabatter, rundkørsler, midterøer og lign. på strækninger, hvor den tilladte hastighed er over 60 km/t.,
- 3) i midterrabatter, rundkørsler, midterøer og lign. på strækninger, hvor den tilladte hastighed midlertidigt er nedsat til 60 km/t. eller derunder,
- 4) på samme indretning som autoriseret afmærkning, herunder færdselstavler, vejvisningstavler eller lignende vejudstyr,
- 5) på højspændingsmaster, transformerstationer, kabelskabe og lign.,
- 6) nærmere end 0,5 m fra kørebane kant eller 0,3 m fra cykelstikant målt fra nærmeste kant af valgplakaten,
- 7) lavere end 2,3 m direkte over fortov eller cykelsti målt fra nederste kant af valgplakaten,
- 8) højere end 1,5 m under laveste strømførende ledning målt fra øverste kant af valgplakaten eller
- 9) på en sådan måde, at valgplakaten kan medføre skader på eller ændringer af vejtræer eller master til vejbelysning, hegn og indretninger til forsyningsvirksomhed.

§ 85. En ophængt valgplakat skal være forsynet med navn, adresse og telefonnummer på den fysiske eller juridiske person, der har iværksat valgplakatoophængningen. Oplysninger om juridiske personer skal suppleres med navn, adresse og telefonnummer på en fysisk person, der repræsenterer den juridiske person. Oplysningerne skal anføres på en sådan måde, at de er læselige i hele ophængningsperioden.

Stk. 2. Valgplakater, der er ophængt i strid med § 84, stk. 2-4, skal nedtages, inden for 24 timer efter at vejmyndigheden har meddelt et påbud herom til den fysiske eller juridiske person, der er nævnt i stk. 1, 1. pkt., eller den fysiske person nævnt i stk. 1, 2. pkt.

Stk. 3. Vejmyndigheden kan nedtage valgplakater, som ikke er nedtaget inden for den i stk. 2 nævnte frist eller er ophængt uden for det i § 84, stk. 1, nævnte tidsrum. Vejmyndigheden kan endvidere nedtage valgplakater, som er ophængt i strid med § 84, stk. 2-4, og som ikke indeholder de i stk. 1 krævede oplysninger.

Stk. 4. Vejmyndigheden eller politiet kan straks nedtage valgplakater, der udgør en umiddelbar og konkret fare for trafikikkerheden.

Stk. 5. Vejmyndigheden skal umiddelbart efter nedtagningen rette henvendelse til den fysiske eller juridiske person, der er nævnt i stk. 1, 1. pkt., eller den fysiske person nævnt i stk. 1, 2. pkt., med anmodning om, at valgplakaterne afhentes. Valgplakater, der ikke er afhentet senest 6 måneder efter valgdatoen, kan destrueres.

Stk. 6. Vejmyndighedens og politiets udgifter efter stk. 3-5 samt udgifter til udbedring af skader på vejtræer og indretninger betales af ophængerens. Hvis det ikke er muligt at pålægge ophængerens de nævnte udgifter, kan den fysiske eller juridiske person, der er nævnt i stk. 1, 1. pkt., pålægges at afholde disse udgifter, medmindre den pågældende kan sandsynliggøre, at ophængningen ikke er sket på den pågældendes foranledning. Hvis valgplakaten ikke indeholder de oplysninger, der er nævnt i stk. 1, kan den fysiske eller juridiske person, der agiteres for på valgplakaten, pålægges at afholde disse udgifter, medmindre den pågældende kan sandsynliggøre, at ophængningen ikke er sket på den pågældendes foranledning.

Stk. 7. Afgørelser efter stk. 2 og 6 og dispositioner efter stk. 3-5 kan ikke påklages til højere administrativ myndighed.

Faste genstande over vejarealet

§ 86. Det kræver vejmyndighedens tilladelse at anbringe faste genstande, skilte el.lign., hvis de rager ind over en offentlig vejs areal, jf. dog stk. 2.

Stk. 2. Der kan uden vejmyndighedens tilladelse anbringes:

- 1) Karnapper, åbne altaner, udbuede vinduer og lignende bygningsdele, der er hævet 2,8 m over fortov, dog kun indtil 1,5 m fra kørebane kant eller cykelsti.
- 2) Porte, døre, skodder og vinduer, der er indrettet til at åbne udad, når deres underkant holdes i en højde af mindst 2,3 m over fortov.

Beplantning

§ 87. Vejmyndigheden kan, når vejens vedligeholdelse eller hensynet til færdslen gør det nødvendigt, kræve træer og anden beplantning på, over, ved og i vejareal fjernet, nedskåret, opstammet eller studset.

Stk. 2. Vejmyndigheden kan lade arbejdet udføre for ejers regning, hvis vejmyndighedens krav efter stk. 1 ikke efterkommes inden for en fastsat frist.

Stk. 3. Stk. 1 og 2 gælder for hegn, jf. lov om hegn. Hvis der er enighed om, at hegnet er et fælleshegn, eller fastslås dette ved et hegnssyn, afholder vejmyndigheden udgifterne til de pålagte arbejder.

Tankanlæg

§ 88. Det kræver vejmyndighedens tilladelse at etablere eller udvide tankanlæg ved offentlig vej. Tilladelsen kan tidsbegrænses. Tilladelsen bortfalder, hvis indehaveren af tilladelsen opgiver virksomheden. Det samme gælder, hvis

tankanlægget ikke er etableret og virksomheden ikke er taget i brug, inden 2 år efter at tilladelsen er meddelt. Fristen kan i særlige tilfælde forlænges. Overdragelse af tankanlæg må ikke ske uden vejmyndighedens godkendelse.

Stk. 2. Etablering eller udvidelse af tankanlæg på eller ved kommuneveje i mindre afstand end 100 m, dog 50 m i byer og bymæssige områder, fra en statsvej kræver ud over tilladelse efter stk. 1 også tilladelse fra Vejdirektoratet.

Stk. 3. Tilladelser efter stk. 1 og 2 kan indeholde vilkår om placering, udformning, indretning og anvendelse m.v.

Stk. 4. Tilladelser efter stk. 1 og 2 kan også indeholde vilkår om, at der foretages foranstaltninger ved den offentlige vej, som nødvendiggøres af tankanlægget, og om, at udgifterne herved helt eller delvis afholdes af tankanlæggets indehaver. Vejmyndigheden kan kræve selv at udføre de foranstaltninger, der er nævnt i 1. pkt., for tilladelsesindehavers regning.

Stk. 5. Stk. 1-4 og 6 finder tilsvarende anvendelse på ullaestationer og lignende indretninger, der leverer andre former for fremdrivningsmidler til køretøjer.

Stk. 6. Transportministeren kan fastsætte nærmere regler om etablering og drift af tankanlæg ved offentlig vej.

Forhandling med politiet

§ 89. Inden der gives tilladelse efter §§ 73, 80, 82, 86 og 88, skal vejmyndigheden forhandle med politiet.

Betaling for parkering

§ 90. Vejmyndigheden kan kræve betaling for benyttelse af særligt indrettede offentlige parkeringspladser og -anlæg for motorkøretøjer til dækning af udgifterne ved indretningen og driften af sådanne pladser og anlæg samt til tilsyn med de parkerede motorkøretøjer.

Stk. 2. Vejmyndigheden kan med politiets samtykke bestemme, at der på parkeringspladser, parkeringsanlæg eller andre arealer på offentlige veje, hvor der ønskes en begrænsning af adgangen til at parkere motorkøretøjer, opkræves en betaling for parkering, der kan sættes i forhold til det tidsrum, motorkøretøjerne holder parkeret.

Stk. 3. Vejmyndighedens beslutninger om betalingen for parkering skal offentliggøres.

Stk. 4. Transportministeren kan fastsætte nærmere regler om, at vejmyndighederne kan differentiere betalingen efter stk. 1 og 2 i forhold til formålet med parkeringen og varetagelse af miljøhensyn og andre hensyn, der kan varetages efter denne lov.

Stk. 5. Transportministeren fastsætter efter forhandling med justitsministeren regler om dokumentation for betalt parkering.

§ 91. Ansøgning om særlige parkeringstilladelser, hvor adgangen til parkering er begrænset med hjemmel i § 90, stk. 2, skal indgives til vejmyndigheden ved anvendelse af den digitale løsning, som vejmyndigheden stiller til rådighed (digital selvbetjening). Ansøgninger, der ikke indgives ved digital selvbetjening, afvises af vejmyndigheden, jf. dog stk. 2 og 3.

Stk. 2. Vejmyndigheden skal, hvis den finder, at der foreligger særlige forhold, der gør, at ansøgeren ikke må forventes at kunne anvende digital selvbetjening, tilbyde, at ansøgningen kan indgives på anden måde end ved digital selvbetjening efter stk. 1. Vejmyndigheden bestemmer, hvordan en ansøgning omfattet af 1. pkt. skal indgives, herunder om den skal indgives mundtligt eller skriftligt.

Stk. 3. Vejmyndigheden kan helt ekstraordinært ud over i de tilfælde, der er nævnt i stk. 2, undlade at afvise en ansøgning, der ikke er indgivet ved digital selvbetjening, hvis der ud fra en samlet økonomisk vurdering er klare fordele for vejmyndigheden ved at modtage ansøgningen på anden måde end digitalt.

Stk. 4. En digital ansøgning anses for at være kommet frem, når den er tilgængelig for vejmyndigheden.

Vejskilte, færdselstavler m.v.

§ 92. På ejendomme langs med offentlige veje kan vejmyndigheden anbringe og vedligeholde

- 1) skilte med angivelse af vejnavne,
- 2) skilte, der angiver retningen til en eller flere adresser,
- 3) vejafmærkning, jf. færdselslovens § 95, stk. 1, og nødvendigt tilbehør hertil,
- 4) foranstaltninger til belysning af vejafmærkning og vejnavneskilte m.v.,
- 5) master, barduner og bæretråde til brug for offentlige samfærdselsmidler og forsyningsanlæg og
- 6) mærker for nivellement og afmærkning i forbindelse med forarbejder til anbringelse af vejafmærkning og vejnavneskilte m.v.

Stk. 2. Vejmyndigheden skal, mindst 2 uger inden der foretages de foranstaltninger, der er nævnt i stk. 1, skriftligt orientere ejere og brugere af ejendommen.

Stk. 3. Vejmyndigheden erstatter enhver skade eller ulempe, som forvoldes ved anbringelse, tilstedeværelse eller vedligeholdelse af de skilte m.v., der er nævnt i stk. 1. I tilfælde af uenighed om erstatningens størrelse indbringer vejmyndigheden spørgsmålet for de taksationsmyndigheder, der er nævnt i §§ 105 og 106.

Stk. 4. For så vidt angår statsvejene, indbringer Vejdirektoratet uenighed om erstatningen for de taksationsmyndigheder, der er nævnt i lov om fremgangsmåden ved ekspropriation vedrørende fast ejendom, medmindre transportministeren bestemmer, at spørgsmålet behandles af de myndigheder, der er nævnt i §§ 105 og 106.

Hegn mod vej

§ 93. Vejmyndigheden kan, når det er nødvendigt af trafikikkerhedsmæssige eller vejtekniske grunde, bestemme, at der på ejendomme, der grænser til en offentlig vej, skal etableres og vedligeholdes hegn mod vejen for grundejerens regning. Vejmyndigheden kan træffe nærmere bestemmelse om hegnets udformning og placering.

Stk. 2. Vejmyndigheden etablerer og vedligeholder et eventuelt nødvendigt hegn for vejmyndighedens regning, når en adgangsbestemmelse efter § 51 indebærer, at der ikke lovligt kan etableres adgang fra en ejendom til den offentlige vej. Ved matrikulære ændringer af en ejendom, der græn-

ser til en vejstrækning med adgangsbestemmelser, kan vejmyndigheden dog kræve, at ejeren af ejendommen for egen regning etablerer og vedligeholder nødvendigt hegn mod vejen.

Stk. 3. Hvis der på en ejendom ikke opsættes hegn mod offentlig vej og det areal af ejendommen, der ligger nærmest vejen, benyttes til almindelig færdsel, kan vejmyndigheden dog bestemme, at reglerne i §§ 13-24 og 44-55 om vedligeholdelse i lov om private fællesveje skal finde anvendelse på det pågældende areal.

Kapitel 10

Ekspropriation og taksation

Ekspropriationsmyndigheder

§ 94. Ekspropriation til kommunale vejanlæg sker efter reglerne i dette kapitel.

Stk. 2. Transportministeren kan efter en vejmyndigheds begæring tillade, at ekspropriation til kommunale vejanlæg sker efter reglerne i lov om fremgangsmåden ved ekspropriation vedrørende fast ejendom.

§ 95. Ekspropriation til statslige vejanlæg sker efter reglerne i lov om fremgangsmåden ved ekspropriation vedrørende fast ejendom.

Stk. 2. Transportministeren kan bestemme, at ekspropriation til statsveje skal ske ved kommunal foranstaltning efter reglerne i dette kapitel.

§ 96. Vejmyndigheden kan ekspropriere til offentlig vej eller sti, når det er nødvendigt af hensyn til almenvellet. Det samme gælder, når en ekspropriation til private veje og stier er nødvendig på grund af

- 1) anlægsarbejder m.v. på offentlig vej, jf. §§ 48 og 97,
- 2) beslutninger om oprettelse eller benyttelse af adgange til offentlige veje, jf. § 50, stk. 4, § 54, og § 56, stk. 1, eller
- 3) beslutninger om vejadgang på grund af nedlæggelse af offentlige veje.

§ 97. Der kan eksproprieres til nyanlæg, udvidelse og ændring af bestående anlæg, tilbehør og nødvendige supplerende foranstaltninger.

Stk. 2. Der kan endvidere eksproprieres af hensyn til udnyttelse, betjening, sikring, synlighed, beskyttelse og drift af vejen. Til statslige vejanlæg kan der desuden eksproprieres til supplerende anlæg, når beliggenheden i tilknytning til vejen er af særlig betydning for trafikanterne.

§ 98. Ved ekspropriation kan der

- 1) erhverves ejendomsret til arealer, bygninger og indretninger, der er fast knyttet til disse, samt tilbehør hertil,
- 2) endeligt eller midlertidigt pålægges indskrænkninger i ejerens rådighed,
- 3) erhverves ret til at udøve en særlig råden over den faste ejendom og
- 4) endeligt eller midlertidigt foretages begrænsninger i, erhverves eller ophæves brugsrettigheder, servitutrettigheder eller andre rettigheder over den faste ejendom.

Stk. 2. Ved ekspropriation til erhvervelse af ejendomsret bortfalder alle rettigheder til det eksproprierede, medmindre andet bestemmes i det enkelte tilfælde.

Stk. 3. Stiftes der ved ekspropriation rettigheder som nævnt i stk. 1, nr. 2, skal disse respekteres af andre rettighedshavere over ejendommen, medmindre andet bestemmes i det enkelte tilfælde.

Forberedelser og undersøgelser

§ 99. Vejmyndigheden har, hvis det skønnes nødvendigt, til enhver tid mod behørig legitimation og uden retskendelse adgang til en privat ejendom med henblik på at foretage jordbundsundersøgelser, opmålinger, afmærkninger og andre undersøgelser af udendørsarealer med henblik på at foretage undersøgelser og projektering af nye vejanlæg eller ændring af eksisterende vejanlæg samt klimarelaterede afværgeforanstaltninger.

Stk. 2. Vejmyndigheden skal mindst 14 dage før gennemførelsen af forberedende undersøgelser efter stk. 1 give skriftlig besked til de berørte grundejere eller brugere. Hvis dette ikke er muligt, skal oplysning om de forberedende undersøgelser offentliggøres i lokale medier el.lign.

Stk. 3. Vejmyndigheden kan under samme betingelser, som er nævnt i stk. 1, lade foretage arkæologiske forundersøgelser.

Stk. 4. Vejmyndigheden skal mindst 28 dage før gennemførelsen af arkæologiske forundersøgelser efter stk. 3 give skriftlig besked til de berørte grundejere eller brugere. Hvis dette ikke er muligt, skal oplysning om de arkæologiske forundersøgelser offentliggøres i lokale medier el.lign.

Stk. 5. Erstatning for skader og ulempe, som påføres ved undersøgelser efter stk. 1 og 3, fastsættes efter § 103. I tilfælde af uenighed mellem skadelidte og vejmyndigheden indbringes erstatningsspørgsmålet for de taksationsmyndigheder, der er nævnt i §§ 105 og 106.

Stk. 6. Taksationsmæssige spørgsmål, der angår statsveje, herunder planlagte statsveje, behandles af de myndigheder, der er nævnt i lov om fremgangsmåden ved ekspropriation vedrørende fast ejendom, medmindre transportministeren bestemmer andet.

Ekspropriationens gennemførelse

§ 100. Vejmyndigheden skal afholde en åstedsforretning, inden ekspropriation beslutes.

Stk. 2. Inden åstedsforretningen skal vejmyndigheden udfærdige en arealfortegnelse og en ekspropriationsplan.

Stk. 3. Arealfortegnelsen og ekspropriationsplanen skal bl.a. indeholde oplysning om den omtrentlige størrelse af de berørte arealer og en kort angivelse af de ændringer i de bestående forhold, som ekspropriationen vil medføre for ejendommene.

Stk. 4. Arealfortegnelsen og ekspropriationsplanen skal i mindst 4 uger før åstedsforretningen være offentligt tilgængelige.

Stk. 5. Vejmyndigheden skal med mindst 4 ugers varsel offentliggøre tid og sted for åstedsforretningen. Vejmyndigheden skal med mindst 4 ugers varsel skriftligt indkalde de ejere og brugere, som fremgår af arealfortegnelsen, og an-

dre, der må skønnes at have en retlig interesse på grund af den planlagte ekspropriation. Den del af arealfortegnelsen, der vedrører den pågældende ejers eller brugers ejendom, skal vedlægges indvarslingen.

§ 101. Ved åstedsforretningen skal mindst 1 medlem af den kommunalbestyrelse, der er vejmyndighed, deltage. Åstedsforretningen skal ledes af et medlem af kommunalbestyrelsen. Der skal føres protokol over åstedsforretningen.

Stk. 2. Ved åstedsforretningen skal der redegøres for den planlagte ekspropriation og dens omfang. Der skal over for hver enkelt fremmødt redegøres for, hvordan de planlagte foranstaltninger vil berøre vedkommendes ejendom eller rettigheder, herunder hvordan adgangsforhold og afskærte arealer skal reguleres.

Stk. 3. Vejmyndigheden kan under åstedsforretningen fremsætte forslag til erstatningens fastsættelse. Hvis der under åstedsforretningen indgås aftale om erstatningens størrelse eller andre forhold i forbindelse med den planlagte ekspropriation, skal disse indføres i protokollen. Forslag til erstatningens fastsættelse fremsættes under forbehold for ekspropriationens gennemførelse og vejmyndighedens endelige godkendelse. Det samme gælder aftaler indgået under åstedsforretningen.

Stk. 4. Ejere, brugere eller andre, der direkte eller indirekte berøres af den planlagte ekspropriation, har ret til under åstedsforretningen, eller inden for en frist på 4 uger efter åstedsforretningen er afholdt, at fremkomme med bemærkninger til den planlagte ekspropriation, til at fremsætte forslag til ændringer og til at fremsætte de synspunkter, som de mener bør have indflydelse på erstatningens fastsættelse.

Ekspropriationsbeslutning

§ 102. Vejmyndigheden kan træffe ekspropriationsbeslutning, når fristen efter § 101, stk. 4, er udløbet.

Stk. 2. Ekspropriationsbeslutning kan dog træffes inden udløbet af den i § 101, stk. 4, nævnte frist, hvis ekspropriationen må anses for ubetydelig i forhold til den berørte ejendoms størrelse og værdi og der under åstedsforretningen er opnået tilslutning fra samtlige berørte ejere, brugere og andre, der direkte eller indirekte berøres af den planlagte ekspropriation.

Stk. 3. Klage over vejmyndighedens ekspropriationsbeslutning afgøres af transportministeren, jf. § 132, stk. 2.

Stk. 4. Ekspropriationen og foranstaltninger til dens gennemførelse må ikke iværksættes før klagefristens udløb, jf. § 132, medmindre dette er accepteret af de berørte ejere og brugere.

Stk. 5. Vejmyndigheden kan, i forbindelse med at den meddeler ekspropriationsbeslutningen, fremsætte forslag til erstatning, hvis der ikke inden ekspropriationsbeslutningen er indgået aftale om erstatningens størrelse. Forslaget skal da indeholde oplysning om, at erstatningen vil blive fastsat af taksationsmyndighederne, hvis erstatningsforslaget ikke accepteres. Vejmyndigheden fastsætter en frist for accept af erstatningsforslaget på mindst 4 uger. Vejmyndigheden skal oplyse om, at sagen indbringes for taksationsmyndighederne, hvis meddelelsen ikke indeholder erstatningsforslag.

Erstatningens fastsættelse

§ 103. Erstatning for ekspropriationen efter § 96 og de forberedende undersøgelser, der er nævnt i § 99, fastsættes efter de almindelige erstatningsregler.

Stk. 2. En eventuel værdiforøgelse, som den tilbageblivende ejendom skønnes at opnå på grund af ekspropriationen, skal fradrages erstatningen. Erstatningen kan helt bortfalde, hvis ejendommen skønnes at opnå en fordel, der er større end det tab, der påføres ejendommen på grund af ekspropriationen.

§ 104. Ejeren af en ejendom kan kræve, at hele ejendommen bliver eksproprieret, hvis ekspropriationen medfører, at restejendommen bliver så lille eller af en sådan beskaffenhed, at det ikke skønnes hensigtsmæssigt, at den bevares som en selvstændig ejendom, eller det skønnes, at den ikke kan udnyttes på en rimelig måde. Ejeren kan tilsvarende kræve en del af ejendommen eksproprieret, hvis denne afskæres ved en vejlinje.

Stk. 2. Vejmyndigheden kan kræve hele ejendommen afstået, hvis det skønnes, at en erstatning for en ejendoms værdiforringelse kommer til at stå i åbenbart misforhold til restejendommens værdi.

Stk. 3. Vejmyndigheden kan kræve, at arealer, der er blevet afskåret ved vejlinjen, og som ikke kan byttes til andet areal, skal afstås, hvis erstatningen for deres værdiforringelse eller omkostninger ved at skaffe en ny adgang til arealerne står i et åbenbart misforhold til arealernes værdi.

Stk. 4. Stk. 1-3 finder tilsvarende anvendelse, når der foretages ekspropriation af de rettigheder, der er nævnt i § 98, stk. 1, nr. 2-4.

Stk. 5. Opnås der ikke aftale med vejmyndigheden om de forhold, der er nævnt i stk. 1-4, træffes afgørelsen af de taksationsmyndigheder, der er nævnt i §§ 105 og 106.

Taksationsmyndigheder

§ 105. Til afgørelse af erstatningsspørgsmål nedsætter transportministeren taksationskommissioner og fastsætter deres forretningsområder.

Stk. 2. En taksationskommission består af 3 medlemmer. Transportministeren udnævner for en 6-årig periode 1 formand, der skal have juridisk kandidateksamen. Formanden vælger til den enkelte sag 2 medlemmer fra en kommunal liste, jf. stk. 3.

Stk. 3. I hver kommune udpeger kommunalbestyrelsen 2 personer, der for kommunalbestyrelsens funktionstid optages på en liste over medlemmer af den taksationskommission, som kommunen er omfattet af.

§ 106. Transportministeren nedsætter overtaksationskommissioner til at efterprøve taksationskommissionernes afgørelser og fastsætter deres forretningsområder.

Stk. 2. En overtaksationskommission består af 5 medlemmer. Transportministeren udnævner for en 6-årig periode 1 formand, der skal have juridisk kandidateksamen, og 2 faste medlemmer med suppleanter. Formanden udtager til den enkelte sag yderligere 2 medlemmer fra en kommunal liste, jf. stk. 3.

Stk. 3. I hver kommune udpeger kommunalbestyrelsen 1 person, der for kommunalbestyrelsens funktionstid optages på en liste over medlemmer af den overtaksationskommission, som kommunen er omfattet af.

Stk. 4. En overtaksationskommission er beslutningsdygtig, når formanden og mindst 2 andre medlemmer er til stede. I tilfælde af stemmelighed er formandens stemme afgørende.

§ 107. Taksationskommissionerne og overtaksationskommissionerne er uafhængige instanser, der ikke er undergivet instruktioner om den enkelte sags behandling og afgørelse.

§ 108. Medlemmer af taksations- og overtaksationskommissioner skal have indsigt i vurdering af ejendomme.

§ 109. Til bistand for taksations- og overtaksationskommissionerne udpeger den enkelte vejmyndighed en landinspektør.

Stk. 2. Taksationskommissionen og overtaksationskommissionen kan under en sags behandling anmode særligt sagkyndige om at afgive vejledende udtalelser. Vederlag til de sagkyndige fastsættes af kommissionen.

§ 110. Taksationskommissionen og overtaksationskommissionen kan pålægge vejmyndigheden at betale en passende godtgørelse, når en part har haft udgifter til sagkyndig bistand.

§ 111. Taksations- og overtaksationskommissioner kan med transportministerens godkendelse antage sekretærbistand.

Stk. 2. Udgift til vederlag til formænd og sekretærer afholdes af staten. Alle andre udgifter ved kommissionernes virksomhed afholdes af vedkommende vejmyndighed.

Stk. 3. Ministeren fastsætter regler for vederlag til formænd og sekretærer for kommissioner samt til kommissionsmedlemmer.

Taksation

§ 112. Hvis der ikke er opnået aftale om erstatningens fastsættelse, skal vejmyndigheden indbringe erstatningsspørgsmålet for taksationskommissionen til afgørelse.

Stk. 2. Vejmyndigheden skal indbringe erstatningsspørgsmålet for taksationskommissionen, senest 8 uger efter at ekspropriationsbeslutningen er meddelt, eller, hvis ekspropriationsbeslutningen er påklaget, senest 4 uger efter endelig afgørelse i klagesagen.

§ 113. Rejses der krav om erstatning i forbindelse med gennemførelse af en ekspropriation af nogen, der ikke er omfattet af ekspropriationen, og er andre erstatningsspørgsmål vedrørende ekspropriationen i forvejen indbragt for taksationsmyndighederne, skal vejmyndigheden efter anmodning fra den pågældende forelægge spørgsmålet for taksationskommissionen. Taksationskommissionen kan optage sagen til påkendelse, hvis den finder sagen egnet til behandling. Hvis sagen optages til realitetsbehandling, finder bestemmelserne i §§ 114 og 115 anvendelse.

§ 114. Når sagen er indbragt for taksationskommissionen, indkaldes parterne skriftligt til møde med mindst 4 ugers varsel.

§ 115. Under mødet oplyser kommissionen de fremmødte om sagen. Parterne har herefter adgang til over for kommissionen at fremsætte deres synspunkter vedrørende erstatningens fastsættelse.

Stk. 2. Kommissionen kan tage stilling til ethvert spørgsmål om erstatning, uanset om det er fremsat af parterne. Parterne skal forinden have lejlighed til at udtale sig om disse spørgsmål.

Stk. 3. Kommissionens kendelse skal være begrundet og forholde sig til de anbringender og relevante indsigelser, som parterne er fremkommet med. I kendelsen angives det eksproprieredes værdi i handel og vandel. Ved rådighedsindskrænkninger angives den værdiforringelse, der påføres ejendommen. Hvis der ydes erstatning for andre ulemper, der påføres ejeren af ejendommen eller andre, skal denne erstatning angives med en særlig post.

Stk. 4. Erstatningsfastsættelsen kan ske med angivelse af vilkår, når ganske særlige omstændigheder tilsiger det.

Stk. 5. Erstatningsfastsættelsen kan udskydes, når ganske særlige omstændigheder tilsiger det, dog ikke længere end til anlæggets udførelse. Hvis ejeren af en ejendom anmoder om det, skal erstatning for arealafståelse altid fastsættes straks.

Stk. 6. Kendelsen skal sendes til parterne og indeholde oplysning om muligheden for at indbringe kendelsen for overtaksationskommissionen og fristen for indbringelse.

Overtaksation

§ 116. Taksationskommissionernes kendelser kan indbringes for overtaksationskommissionerne.

Stk. 2. Taksationskommissionens kendelse skal indbringes skriftligt til taksationskommissionens formand, senest 4 uger efter at kendelsen er meddelt parten. Overtaksationskommissionens formand kan efter at have indhentet udtalelse fra den anden part beslutte at behandle en indbringelse, der er modtaget efter fristens udløb. Hvis taksationskommissionens kendelse afsiges på et møde, hvor parterne er til stede, kan indbringelse ske ved erklæring til taksationskommissionens protokol.

§ 117. For overtaksationskommissionens arbejde gælder § 115.

Stk. 2. Hvis det alene er spørgsmålet om godtgørelse efter § 110, der er indbragt for overtaksationskommissionen, kan kommissionen afgøre sagen på grundlag af skriftlige udtalelser fra parterne. Formanden kan bestemme, at sagen kan afgøres ved skriftlig forelæggelse for medlemmerne, uden at der afholdes møde.

§ 118. Kendelsen skal sendes til enhver, som har en retlig interesse i sagen, og som har anmodet om det.

Udbetaling af erstatning

§ 119. Vejmyndigheden skal uden unødigt ophold udbetale erstatning efter denne lov til de berettigede.

Stk. 2. Vejmyndigheden skal i tingbogen undersøge, om der er panthavere eller andre rettighedshavere på ejendommen.

Stk. 3. Panthavere og andre rettighedshavere, hvis ret er tinglyst, inden ekspropriationen er tinglyst, kan i prioritetsorden kræve erstatningen udbetalt. Vejmyndigheden skal oplyse eventuelle panthavere eller andre rettighedshavere om denne ret.

Stk. 4. Uanset bestemmelserne i stk. 2 og 3 kan vejmyndigheden udbetale erstatningen til ejeren af ejendommen uden samtykke fra panthavere eller andre rettighedshavere, når vejmyndigheden skønner, at ekspropriationen i forhold til ejendommens størrelse og værdi er ubetydelig og ikke indebærer nogen fare for pantesikkerheden.

§ 120. Erstatningsbeløbet forrentes fra datoen for ekspropriationsbeslutningen efter § 102. Når omstændighederne taler for det, kan et andet begyndelsestidspunkt fastsættes. Forrentningen sker med en årlig rente, der svarer til den diskonto, der er fastsat af Nationalbanken på tidspunktet for ekspropriationsbeslutningen.

Søgsmål m.v.

§ 121. Søgsmål om ekspropriation efter denne lov skal være anlagt, inden 6 måneder efter at taksationsmyndighedernes endelige afgørelse er meddelt.

Stk. 2. Afgørelser, der kan efterprøves efter §§ 116 og 132, kan ikke indbringes for domstolene, før denne klagemulighed er udnyttet.

§ 122. Transportministeren kan fastsætte nærmere regler for ekspropriationssagers behandling og for taksations- og overtaksationskommissionernes forretningsgang.

Stk. 2. Miljøministeren og justitsministeren kan hver især inden for deres område fastsætte nærmere regler om fremgangsmåden ved matrikulære, tinglysningsmæssige berigtigelser, der bliver nødvendige på grund af ekspropriationer, der er omfattet af denne lov.

Særlige regler for taksation efter andre love

§ 123. Erstatningssager, der indbringes for taksationsmyndighederne efter vandløbsloven og vandforsyningsloven, bortset fra sager omfattet af vandløbslovens § 72 eller vandforsyningslovens § 42, behandles efter bestemmelserne i stk. 2-6.

Stk. 2. Sagen indbringes for taksationskommissionen ved skriftlig anmodning til kommissionens formand. Anmodningen skal indeholde klagerens krav, en kort fremstilling af de faktiske omstændigheder, hvorpå kravet støttes, samt en angivelse af de dokumenter og andre beviser, som klageren påberåber sig. Klageren skal sammen med anmodningen fremsende kopi af de dokumenter, som klageren agter at påberåbe sig, når klageren er i besiddelse af disse.

Stk. 3. Ved sagens behandling gælder bestemmelserne i §§ 103, 107 og 108, § 109, stk. 2, og §§ 111, 113-118 og 122.

Stk. 4. Taksationsmyndighederne kan pålægge en part at betale sagsomkostninger til en anden part. Taksationsmyndighederne kan bestemme, at klageren skal stille sikkerhed

for betaling af sagsomkostninger, som vedkommende måtte blive pålagt. Sagen afvises, hvis sikkerhed ikke stilles inden en af taksationsmyndighederne fastsat frist.

Stk. 5. Taksationsmyndighederne kan pålægge en part helt eller delvis at betale taksationsmyndighedernes udgifter ved sagens behandling bortset fra vederlag til formænd og sekretærer. Der er udpantningsret for beløbet.

Stk. 6. Fri proces kan meddeles efter bestemmelserne i retsplejelovens kapitel 31.

Kapitel 11

Nedlæggelse af kommuneveje

§ 124. Kommunalbestyrelsen skal tage stilling til arealets fremtidige status, når den efter § 15 har bestemt, at en kommunevej skal nedlægges.

Stk. 2. Vejen skal opretholdes helt eller delvis som vej, hvis den efter matrikelkort er eneste adgangsvej til en ejendom eller nogen af ejendommens lodder og der ikke samtidig etableres anden vejadgang. Vejen skal endvidere helt eller delvis opretholdes som vej, hvis kommunalbestyrelsen vurderer, at vejen er vigtig for en ejendom.

Stk. 3. Kommunalbestyrelsen kan tidligst træffe endelig beslutning om, hvorvidt en vej skal overgå til privat fællesvej eller privat vej i forbindelse med vejens nedlæggelse som kommunevej, 4 år efter at kommunalbestyrelsen har offentliggjort sin plan herom. Beslutningen skal træffes senest 6 år efter offentliggørelsen.

Stk. 4. Opretholdes vejen som privat vej for en enkelt ejendom, pålægger kommunalbestyrelsen ejeren af ejendommen at overtage vejarealet.

Stk. 5. Opretholdes vejen som privat fællesvej, skal kommunalbestyrelsen træffe beslutning om, hvem der fremover skal være ejer af vejarealet, og hvilke ejendomme der skal have vejret til vejen. Kommunalbestyrelsen skal sørge for tinglysning af bestemmelser om vejret og adkomst til vejarealet.

Stk. 6. Kommunalbestyrelsens planlagte beslutninger efter stk. 1 og 5 skal offentliggøres. Ejere af ejendomme, der forventes at blive berørt af beslutningen, skal samtidig høres herom. Meddelelsen og offentliggørelsen skal indeholde oplysning om indholdet af bestemmelserne i stk. 2 og 7.

Stk. 7. Planlægges vejen eller dele af denne ikke opretholdt som privat fællesvej eller privat vej for en enkelt ejendom, skal der gives en frist på mindst 8 uger til over for kommunalbestyrelsen at fremsætte krav om, at vejen opretholdes i medfør af stk. 2. Afviser kommunalbestyrelsen kravet, kan grundejeren kræve, at vejmyndigheden indbringer afgørelsen for de taksationsmyndigheder, der er nævnt i §§ 105 og 106, inden 4 uger efter at afgørelsen er meddelt den pågældende.

§ 125. Før en endelig beslutning om, at en kommunevej skal nedlægges og overgå til privat fællesvej eller privat vej, kan træffes, skal kommunalbestyrelsen ved udfærdigelse af en tilstandsrapport dokumentere, at vejen med udstyr er i god og forsvarlig stand i forhold til den fremtidige trafik på vejen, jf. dog § 126.

Stk. 2. I forbindelse med høringen efter § 124, stk. 6, 2. pkt., sender kommunalbestyrelsen sin tilstandsrapport, jf. stk. 1, til de ejere af ejendomme, der bliver berørt af beslutningen, med en frist på mindst 8 uger til at fremkomme med indsigelser m.v. mod rapporten. Kommunalbestyrelsen offentliggør samtidig tilstandsrapporten med en tilsvarende frist.

Stk. 3. Fastholder kommunalbestyrelsen efter behandling af de indkomne bemærkninger og ændringsforslag, jf. § 124, at vejen skal nedlægges som kommunevej og overgå til privat fællesvej eller privat vej, udfærdiger den en endelig tilstandsrapport. Kommunalbestyrelsen meddeler sin afgørelse og den endelige tilstandsrapport til parterne i sagen. Kommunalbestyrelsen offentliggør sin afgørelse og den endelige tilstandsrapport.

Stk. 4. Transportministeren fastsætter nærmere regler om tilstandsrapporters udformning og indhold m.v.

§ 126. § 124, stk. 3, og § 125, stk. 1, kan fraviges ved aftale, når kommunalbestyrelsen og samtlige berørte grundejere er enige herom.

§ 127. Kommunalbestyrelsen råder frit over det nedlagte areal, hvis vejen ikke skal opretholdes som privat fællesvej eller privat vej.

Stk. 2. Kommunalbestyrelsen har ansvaret for matrikulær berigtigelse af de ændrede ejendomsretlige forhold, i forbindelse med at vejen nedlægges som offentlig vej.

Stk. 3. Ledningsejere kan ved nedlæggelse af vejarealer kræve, at kommunalbestyrelsen lader en ledningsdeklaration tinglyse på arealet. Ledningsejeren afholder udgifterne forbundet hermed.

§ 128. Foretages der ekspropriation til en vejflytning eller vejomlægning, kan vejmyndigheden i forbindelse med ekspropriationen bestemme, hvad der skal ske med nedlagte vejarealer.

Kapitel 12

Administrative bestemmelser, klager, straf m.v.

§ 129. Transportministeren kan fastsætte regler for anlæg, vedligeholdelse og drift af offentlige veje, for vejenes forhold til omgivelserne, for entreprisbetingelser og for sådanne forhold, som ligeledes er af betydning for vejnettets fremkommelighed, trafiksikkerhed og ensartethed.

Stk. 2. Transportministeren kan fastsætte regler om anvendelse af intelligente transportsystemer i vejsektoren samt bestemmelser om indsamling, formidling og drift af oplysninger til trafikanterne til brug for trafiksikkerhed, trafikinformation og trafikstyring.

Gennemførelse af internationale konventioner og EU-regler

§ 130. Transportministeren fastsætter regler om gennemførelse eller anvendelse af internationale konventioner og EU-regler om forhold vedrørende veje, der er omfattet af denne lov. Transportministeren kan herunder fastsætte regler om meddelelse af påbud og forbud og om oplysningspligter.

Stk. 2. Transportministeren kan i forbindelse med udstedelse af regler efter stk. 1 fastsætte, at reglerne skal finde anvendelse på private veje.

§ 131. Transportministeren kan fastsætte regler om adgangen til at påklage afgørelser, der er truffet i henhold til bemyndigelse, herunder at afgørelserne ikke skal kunne indbringes for transportministeren.

Klager

§ 132. Kommunalbestyrelsernes afgørelser efter denne lov kan påklages til transportministeren, for så vidt angår retlige spørgsmål, jf. dog stk. 2.

Stk. 2. Vejmyndighedernes afgørelser efter § 102 kan påklages til transportministeren.

Stk. 3. Klagefristen er 4 uger fra den dag, afgørelsen er meddelt den pågældende. For beslutninger, der skal offentliggøres, regnes klagefristen fra offentliggørelsen. Når der er særlig grund dertil, kan transportministeren dog efter forud indhentet erklæring fra vejmyndigheden se bort fra overskridelse af klagefristen.

Stk. 4. Klage har ikke opsættende virkning, medmindre transportministeren bestemmer andet.

Stk. 5. Afgørelser, der kan påklages efter stk. 1, kan ikke indbringes for domstolene, før denne klageadgang er udnyttet. Søgsmål skal være anlagt, inden 6 måneder efter at transportministerens afgørelse er meddelt.

Tvister

§ 133. Tvister mellem vejmyndigheder om administration af offentlige veje afgøres af transportministeren.

Stk. 2. Tvister mellem en kommunal vejmyndighed og et forsyningsselskab om ledninger i og over vejareal, jf. §§ 73, 77 og 78, afgøres af transportministeren.

Stk. 3. Tvister mellem Vejdirektoratet og et forsyningsselskab om ledninger i og over en statsvej, jf. §§ 73, 77 og 78, behandles efter reglerne i lov om fremgangsmåden ved ekspropriation vedrørende fast ejendom.

Stk. 4. Fristen for at indbringe en tvist efter stk. 1 og 2 er 4 uger fra den dag, vejmyndighedens afgørelse er meddelt. For de af vejmyndighedens beslutninger, der skal offentliggøres, regnes klagefristen fra offentliggørelsen. Når der er særlig grund dertil, kan transportministeren se bort fra overskridelse af fristen.

Stk. 5. Rettidig indbringelse af en tvist om arbejdets omfang har opsættende virkning, medmindre transportministeren bestemmer andet. Ved rettidig indbringelse af en tvist om betaling for arbejder på eller ved en ledning afholder hver part foreløbigt halvdelen af udgifterne, medmindre transportministeren fastsætter en anden foreløbig fordeling.

Stk. 6. Sager, der kan indbringes for transportministeren efter stk. 1 og 2, kan ikke indbringes for domstolene, før klageadgangen, jf. stk. 1 og 2, er udnyttet. Søgsmål skal være anlagt, inden 6 måneder efter at transportministerens afgørelse i tvisten er meddelt.

Gebyrer m.v.

§ 134. Transportministeren kan fastsætte regler om gebyrer til hel eller delvis dækning af omkostningerne ved varetagelse af opgaverne i forbindelse med behandling af klager over kommunalbestyrelsernes afgørelser i henhold til denne lov.

Stk. 2. Transportministeren kan fastsætte regler om gebyrer til hel eller delvis dækning af kommunernes omkostninger ved behandling af ansøgninger efter lovens §§ 49, 50, 80, 82, 86 og 88.

Stk. 3. Transportministeren kan fastsætte regler om betaling for etablering, administration og drift af særlig servicevejvisning.

Stk. 4. Transportministeren kan fastsætte regler om betaling for etablering, administration og drift af vejvisning til seværdigheder, idrætsanlæg m.v., når vejvisningen ikke er trafikalt begrundet.

Stk. 5. Transportministeren kan fastsætte regler om, at en klage kan afvises, hvis gebyret ikke er betalt inden en nærmere fastsat frist.

Stk. 6. Der tillægges renter i overensstemmelse med renteloven, hvis de betalinger, der er nævnt i stk. 1-4, ikke erlæggendes rettidigt.

Stk. 7. Er betaling efter to erindringsskrivelser ikke modtaget rettidigt, kan vejmyndigheden uden yderligere varsel fratage virksomheden retten til vejvisning, jf. stk. 3 og 4, og nedtage vejvisningen.

Stk. 8. Endvidere kan transportministeren fastsætte regler om betaling for erindringsskrivelser vedrørende de betalinger, der er nævnt i stk. 1-4.

Overtrædelser

§ 135. Medmindre højere straf er forskyldt efter den øvrige lovgivning, straffes med bøde den, der

- 1) uden vejmyndighedens tilladelse foretager de foranstaltninger, der er nævnt i § 40, stk. 2, og § 41, stk. 2, tilsidesætter forbud nedlagt i medfør af § 55, stk. 1, eller overtræder bestemmelserne i § 84,
- 2) påbegynder, tager i brug eller i øvrigt iværksætter en foranstaltning uden at indhente tilladelse eller godkendelse som foreskrevet i loven eller de forskrifter, der er udfærdiget i medfør af loven, eller gennemfører en foranstaltning, der kræver forudgående tilladelse, på anden måde end tilladt af vedkommende myndighed,
- 3) tilsidesætter vilkår, der er fastsat i tilladelse eller godkendelse i henhold til loven eller de forskrifter, der er udfærdiget i medfør af loven,
- 4) undlader at efterkomme et påbud eller forbud, der er udstedt i henhold til loven eller de forskrifter, der er udfærdiget i medfør af loven, eller
- 5) forsætligt borttager, forvansker eller beskadiger afmærkning m.v., som foretages i forbindelse med de foranstaltninger, der er nævnt i §§ 96 og 99.

Stk. 2. I forskrifter, som udfærdiges i henhold til loven, kan der fastsættes bødestraf for overtrædelse af bestemmelserne i forskrifterne.

Stk. 3. Der kan pålægges juridiske personer, herunder selskaber m.v., strafansvar efter reglerne i straffelovens 5. kapitel.

Lovliggørelse

§ 136. Det påhviler ejeren af en ejendom såvel som den, der har begået overtrædelsen, at lovliggøre den ved overtrædelsen skabte retsstridige tilstand, medmindre vejmyndigheden kan lovliggøre forholdet.

Stk. 2. Politiet yder i nødvendigt omfang vejmyndighederne bistand i forbindelse med vejmyndighedernes udførelse af deres opgaver i henhold til denne lov.

Konkurrenceudsættelse af arbejder, som vejmyndigheden udfører for borgernes regning

§ 137. Når vejmyndigheden træffer bestemmelse om, at den sørger for at udføre arbejder for borgernes regning skal den sikre, at arbejdet udføres billigst muligt. Dette skal ske ved at indhente tre tilbud på det påbudte arbejde, medmindre udbudslovgivningen foreskriver en anden fremgangsmåde eller andet er aftalt.

Stk. 2. Stk. 1 finder anvendelse på de påbudte arbejder, der er omtalt i § 49, stk. 7, § 72, stk. 1, § 76, stk. 3, og § 88, stk. 4.

Stk. 3. Vejmyndigheden kan beslutte, at stk. 1 om indhentelse af tre tilbud ikke finder anvendelse, når vejmyndigheden udfører pålagte arbejder, fordi borgerne ikke som påbudt har gennemført arbejderne inden for den i påbuddet fastsatte frist eller i den foreskrevne standard.

Stk. 4. Transportministeren kan fastsætte regler om, at visse påbudte arbejder ikke skal konkurrenceudsættes, jf. stk. 1.

Pant og fortrinsret

§ 138. Vejmyndigheden eller politiet har pant og fortrinsret i den pågældende ejendom som for kommunale ejendomsskatter for beløb, som vejmyndigheden og politiet har betalt forskudsvis efter afgørelser eller beslutninger i henhold til denne lov eller bekendtgørelser udstedt med hjemmel heri.

Ikrafttræden m.v.

§ 139. Loven træder i kraft den 1. juli 2015, jf. dog stk. 2.

Stk. 2. Kapitel 8 og § 90, stk. 4, træder i kraft dagen efter bekendtgørelsen i Lovtidende.

§ 140. Følgende love ophæves:

- 1) Lov om offentlige veje, jf. lovbekendtgørelse nr. 1048 af 3. november 2011.
- 2) Lov om vintervedligeholdelse og renholdelse af veje, jf. lovbekendtgørelse nr. 1103 af 16. september 2010.
- 3) Lov om grundejerbidrag til offentlige veje, jf. lovbekendtgørelse nr. 1104 af 16. september 2010.

Stk. 2. Regler, der er fastsat i henhold til hidtil gældende regler, forbliver i kraft, indtil de ophæves eller afløses af regler fastsat med hjemmel i denne lov.

Stk. 3. Sager, der ved lovens ikrafttræden verserer for en kommune, eller som er indbragt for Vejdirektoratet, trans-

portministeren eller taksationsmyndighederne, færdigbehandles efter de hidtil gældende regler.

§ 141. I lov nr. 1537 af 21. december 2010 om private fællesveje, som ændret ved § 3 i lov nr. 379 af 2. maj 2011 og § 13 i lov nr. 552 af 2. juni 2014, foretages følgende ændringer:

1. Efter § 2 indsættes før overskriften for § 3:

»§ 2 a. Vejmyndigheden for en offentlig sti kan bestemme, at en privat fællesvej skal have status som offentlig sti, men i øvrigt bibeholdes som privat fællesvej. Vejmyndigheden for den offentlige sti afholder en forholdsmæssig andel af udgifterne til den private fællesvejs vedligeholdelse.«

2. § 3 affattes således:

»§ 3. §§ 25-86 finder anvendelse på private fællesveje i Københavns Kommune og de områder, der efter lov om planlægning er beliggende i byzone eller i et sommerhusområde.

Stk. 2. Kommunalbestyrelsen kan bestemme, at byreglerne skal finde anvendelse i afgrænsede områder i landzone, jf. lov om planlægning, når disse områder har bymæssig karakter eller er planlagt hertil.«

3. § 4 affattes således:

»§ 4. Reglerne i §§ 11-24 finder anvendelse på de private fællesveje i landzone, jf. lov om planlægning, der ikke er omfattet af § 3, stk. 1 og 2.«

4. I § 5 udgår »og 3«.

5. Overskriften før § 6 affattes således:

»Vedligeholdelse«.

6. I § 6 udgår »istandsætte og«.

7. § 8, stk. 4, affattes således:

»Stk. 4. §§ 85 og 86 finder tilsvarende anvendelse.«

8. I § 10, nr. 8, *litra e*, ændres »kapitel 5« til: »kapitel 10«.

9. I § 10 indsættes som nr. 17 og 18:

»17) *Valgplakater:* Valgagitoriske meddelelser på en vejrbestandig plade, der ikke er større end 0,8 m².

18) *Fordelingsvej:* En privat fællesvej, som andre grundejere end de vedligeholdelsespligtige, jf. § 44, har vejret til og må benytte for at komme til deres ejendomme.«

10. § 11, stk. 2-5, ophæves.

11. § 12 affattes således:

»§ 12. Private fællesveje, der er taget i brug, må ikke nedlægges uden kommunalbestyrelsens godkendelse, jf. §§ 72-78.

Stk. 2. Kommunalbestyrelsen kan give de vejberettigede påbud om at genetablere en vej, hvis den nedlægges uden kommunalbestyrelsens godkendelse.

Stk. 3. Overholdes påbuddet ikke, kan kommunalbestyrelsen lade vejen genetablere på de vejberettigedes regning.«

12. Kapitel 6 affattes således:

»Kapitel 6

Vedligeholdelse

§ 13. De vejberettigede er ansvarlige for, at vejen er i god og forsvarlig stand i forhold til færdsdens art og omfang.

§ 14. En vejberettiget kan anmode kommunalbestyrelsen om at tage stilling til, om en vej er i god og forsvarlig stand i forhold til færdsdens art og omfang, eller til udgiftsfordelingen vedrørende den af kommunalbestyrelsen fastsatte fremtidige vedligeholdelse.

Stk. 2. Kommunalbestyrelsen kan af egen drift tage stilling til de i stk. 1 nævnte spørgsmål.

Stk. 3. Kommunalbestyrelsen kan pålægge den, der efter stk. 1 har anmodet kommunen om at tage stilling til vejens vedligeholdelsesstand eller om at fastsætte en ny udgiftsfordeling vedrørende vejens fremtidige vedligeholdelse, at afholde kommunens dokumenterede administrative udgifter, når dette efter kommunalbestyrelsens skøn er rimeligt.

§ 15. Kommunalbestyrelsen kan bestemme, at en privat fællesvej skal vedligeholdes, så den er i god og forsvarlig stand i forhold til færdsdens art og omfang. Kommunalbestyrelsen kan samtidig træffe bestemmelse om den fremtidige vedligeholdelse af vejen.

Stk. 2. Kommunalbestyrelsen kan bestemme, at flere private fællesveje, der udgør en færdselsmæssig enhed, skal vedligeholdes samlet. Arbejderne skal i så fald udføres som et samlet arbejde. Udgifterne fordeles herefter mellem de vejberettigede, der benytter vejen, jf. stk. 4.

Stk. 3. Hvis kommunalbestyrelsen påtænker at bestemme, at et arbejde skal udføres som et samlet arbejde, skal den med mindst 4 ugers varsel fremsende udkast til afgørelse inklusive udgiftsfordeling til dem, der forventes at blive berørt af afgørelsen, med henblik på at de kan fremkomme med indsigelser.

Stk. 4. Kommunalbestyrelsen fordeler arbejderne og udgifterne til de arbejder, som kommunen efter stk. 1 og 2 kræver udført, i forhold til de vejberettigedes brug af vejen. Kommunalbestyrelsen afholder dog udgifterne til de arbejder, der kræves udført med henblik på at sikre offentlighedens adgang til vejen efter reglerne i naturbeskyttelsesloven.

§ 16. Kommunalbestyrelsen kan pålægge de vedligeholdelsesforpligtede grundejere konkrete vedligeholdelsesarbejder i forhold til deres brug af vejen.

Stk. 2. Udføres et pålagt vedligeholdelsesarbejde efter stk. 1 ikke inden for den fastsatte frist, kan kommunalbestyrelsen lade arbejdet udføre for de vedligeholdelsesforpligtedes regning.

§ 17. I udgifterne, der fordeles efter dette kapitel, indgår både dokumenterede anlægsudgifter og dokumenterede administrative udgifter for kommunen.

Kommunalbestyrelsens udførelse af vedligeholdelsen

§ 18. Hvis vedligeholdelsesforpligtede grundejere, der ved en fordeling efter reglerne i § 15, stk. 4, er eller vil kunne blive pålagt at afholde mindst to tredjedele af de samlede udgifter til vejens vedligeholdelse, anmoder om det, kan kommunalbestyrelsen bestemme, at den helt eller delvis påtager sig vedligeholdelsen, herunder den fremtidige vedligeholdelse, af vejen for samtlige vedligeholdelsesforpligtedes regning.

Stk. 2. Kommunalbestyrelsen skal sikre, at arbejde efter stk. 1 udføres billigst muligt ved gennemførelse af proceduren i § 99 a. De vedligeholdelsesforpligtede grundejere kan forlange, at kommunalbestyrelsen redegør nærmere for, hvordan dette er sket.«

13. § 23 affattes således:

»§ 23. Kommunalbestyrelsen kan bestemme,

- 1) at en privat fællesvej skal ryddes for sne,
- 2) at der skal træffes foranstaltninger mod glat føre på vejen, og
- 3) at vejen skal renholdes.

Stk. 2. Kommunalbestyrelsen kan bestemme, at arbejdet helt eller delvis skal udføres i overensstemmelse med §§ 80-82.

Stk. 3. § 15 finder tilsvarende anvendelse. Dog skal et påbudt vinterarbejde, der fordeles efter § 15, stk. 4, fordeles efter brugen af vejen om vinteren.

Stk. 4. §§ 85 og 86 finder tilsvarende anvendelse.«

14. I § 26, stk. 3, ændres »større istandsættelser« til: »forbedringer«.

15. I § 26, stk. 4, udgår »og istandsættelse«.

16. I § 26, stk. 5, ændres »fremtidige anlæg, vedligeholdelse og istandsættelse« til: »fremtidige anlæg og vedligeholdelse«.

17. § 29, stk. 3, affattes således:

»Stk. 3. Ekspropriation efter stk. 1 og 2 skal ske i overensstemmelse med kapitel 10 i lov om offentlige veje.«

18. I § 35, stk. 4, ændres »§§ 49-51« til: »kapitel 9«.

19. § 36, stk. 2, affattes således:

»Stk. 2. Hvis en bygning eller et andet anlæg af blivende art ikke opføres med sin jordlinje i samme højde som den fremtidige vejhøjde, må den ikke opføres i vejbyggelinjen eller i vejlinjen uden vejmyndighedens tilladelse, men skal rykkes så meget længere tilbage, at det svarer til to gange højdeforskellen mellem bygningens jordlinje og den fremtidige vejhøjde samt nødvendig bredde til passage foran bygningen på mindst 1,5 m.«

20. § 39, stk. 3, affattes således:

»Stk. 3. § 99 i lov om offentlige veje finder tilsvarende anvendelse forud for anlæg af private fællesveje, jf. stk. 1.«

21. § 42, stk. 2, affattes således:

»Stk. 2. Ved en fordeling efter stk. 1 finder kapitel 9 tilsvarende anvendelse.«

22. I § 43, stk. 1, ændres »kapitel 5« til: »kapitel 10«.

23. I § 45, stk. 2, ændres »istandsættes« til: »vedligeholdes«.

24. I § 45, stk. 5, ændres »§ 49, stk. 3« til: »§ 49, stk. 4«.

25. I § 45, stk. 5, ændres »§ 49, stk. 5 eller 6« til: »§ 49, stk. 3 eller 5«.

26. § 45, stk. 7, ophæves.

27. Efter § 45 indsættes før overskriften før § 46:

»§ 45 a. Når kommunalbestyrelsen kræver et arbejde udført på en fordelingsvej i et sommerhusområde gennemført som et samlet arbejde, jf. § 45, stk. 4-6, fordeles udgifterne mellem de vejberettigede i forhold til deres brug af vejen.

Stk. 2. Hvis en fordelingsvej indgår i en afgørelse vedrørende flere private fællesveje, der udgør en færdselsmæssig enhed, jf. § 45, stk. 6, fordeles de samlede udgifter efter § 49.«

28. § 46 affattes således:

»§ 46. I det omfang det efter tinglyste servitutter påhviler andre end de ejere, der er nævnt i § 44 og § 45 a, stk. 1 og 2, at vedligeholde en privat fællesvej, kan kommunalbestyrelsen forlange, at de pågældende opfylder deres forpligtelser, før kommunalbestyrelsen kræver vejen vedligeholdt efter §§ 45 og 45 a, jf. §§ 47-52.«

29. I § 47, stk. 1, ændres »istandsætte« til: »vedligeholde«.

30. § 47, stk. 2, affattes således:

»Stk. 2. Kommunalbestyrelsen skal gøre de vedligeholdelsespligtige efter stk. 1 bekendt med den påtænkte beslutning og fastsætte en rimelig frist til at fremkomme med bemærkninger, inden den træffer afgørelse. I særlige tilfælde kan kommunalbestyrelsen kræve arbejderne udført straks.«

31. I § 47, stk. 4, ændres »istandsættelse« til: »vedligeholdelse«.

32. I § 48, stk. 1, ændres »istandsættes« til: »vedligeholdes«.

33. § 49 affattes således:

»§ 49. Kommunalbestyrelsen fordeles udgifter til et samlet arbejde mellem ejerne af de tilgrænsende ejendomme med vejret efter § 51, medmindre der foreligger privatretlige aftaler, vedtægter el.lign. mellem grundejerne.

Stk. 2. Til sagens udgifter indgår både dokumenterede vedligeholdelsesudgifter og dokumenterede administrative udgifter for kommunen.

Stk. 3. Kræver kommunalbestyrelsen forbedringer efter § 45, stk. 2, på en privat fællesvej af hensyn til den almene færdsel på vejen, betales udgifterne hertil af kommunen.

Stk. 4. Er der grundejere, som i forbindelse med tildeling af vejret er pålagt at afholde en forholdsmæssig del af udgifterne, jf. § 26, stk. 4 og 5, skal kommunalbestyrelsen forlods opkræve denne del af udgifterne, førend de øvrige udgifter fordeles. Dette gælder dog ikke i de situationer, hvor de omhandlede grundejere omfattes af udgiftsfordelingen efter § 45 a, stk. 1.

Stk. 5. Kommunalbestyrelsen kan vælge at betale for hele eller dele af vedligeholdelsen, hvis formålet hermed primært er hensynet til den almene færdsel.«

34. Overskriften før § 50 ophæves.

35. § 50 affattes således:

»§ 50. Ved fordeling af udgifterne ved samlede arbejder ses der bort fra:

- 1) Vandarealer, der ikke er ansat til ejendomsværdi.
- 2) Offentlige veje og private fællesveje.

Stk. 2. En kort privat fællesvej eller fællessti, der alene udmunder i den private fællesvej, der er omfattet af afgørelsen, jf. § 45, stk. 4-6, kan dog ved fordeling af udgifter til et samlet arbejde behandles som en ejendom, der grænser til den private fællesvej. Udgifterne efter dette stykke fordeles efter §§ 45 a, 46, 49, 51 og 52.«

36. § 51 affattes således:

»§ 51. Hvis der ikke kan opnås enighed mellem grundejerne om en udgiftsfordeling, fordeles vejmyndigheden udgifterne mellem de bidragspligtige grundejere efter måden, hvorpå ejendommene benyttes eller må forventes at blive benyttet.

Stk. 2. Vejmyndigheden kan fordele bidraget med et ensartet beløb mellem antallet af husstande, hvis vejmyndigheden skønner, at ejendommene, der grænser til vejen, benyttes på en ensartet måde til boligformål. Samme fordeling kan anvendes, når samtlige ejendomme benyttes til erhvervsformål.

Stk. 3. Ejere af ejendomme, der har adgang til anden offentlig vej eller sti, har krav på en passende nedsættelse af bidraget, hvis denne offentlige vej eller sti ikke er fuldt anlagt eller det er mindre end 20 år siden, at ejeren af ejendommen sidst har betalt vejbidrag.

Stk. 4. Ejere har krav på en passende nedsættelse af bidraget, når deres ejendomme grænser til en anden privat fællesvej eller fællessti, hvortil ejeren har vejret, end de veje, der er omfattet af kommunalbestyrelsens afgørelse.

Stk. 5. Hvis arbejdets udførelse skyldes betydelig eller tung færdsel til eller fra enkelte ejendomme, beregnes et særligt bidrag herfor, hvorefter de resterende udgifter fordeles efter stk. 1-4.«

37. I § 52, stk. 1, ændres »istandsættelse« til: »vedligeholdelse«.

38. I § 52, stk. 2, ændres »§§ 49 og 51« til: »§§ 45 a, 46, 49, 51 og 52«.

39. Overskriften før § 53 ophæves.

40. § 53 ophæves.

41. § 55 affattes således:

»§ 55. Når kommunalbestyrelsen bestemmer, at en vedligeholdelse af en eller flere private fællesveje skal udføres som et samlet arbejde, jf. § 45, stk. 4-6, skal kommunalbestyrelsen give grundejerne en rimelig frist til at gennemføre de påbudte arbejder. Hvis arbejdet ikke er gennemført senest ved fristens udløb, udfører kommunalbestyrelsen de påbudte arbejder for grundejernes regning.

Stk. 2. Anmoder vedligeholdelsespligtige grundejere, der ved en fordeling efter § 49 er eller vil kunne blive pålagt at afholde mindst to tredjedele af de samlede udgifter til vejens vedligeholdelse, om det, kan kommunalbestyrelsen bestemme, at den helt eller delvis påtager sig vedligeholdelsen, herunder den fremtidige vedligeholdelse, af vejen for samtlige grundejeres regning.

Stk. 3. Udføres arbejder, der er påbudt efter §§ 45 eller 46, ikke rettidigt eller tilfredsstillende, skal kommunalbestyrelsen snarest muligt sørge for, at det manglende arbejde udføres for de vedligeholdelsesforpligtedes regning.«

42. § 56, stk. 1, affattes således:

»En godkendelse eller tilladelse efter § 57, stk. 1, § 60, jf. §§ 86, 88, 92 og 93 i lov om offentlige veje, § 61, stk. 1, § 62, stk. 1 og 2, § 63, stk. 1-4, § 66, stk. 1 og 2, og § 67, jf. § 73 i lov om offentlige veje, er udtryk for, at almene offentligtretlige hensyn ikke er til hinder for det ansøgte eller tilladte, og indebærer ikke rettigheder i forhold til vejens ejer og de vejberettigede.«

43. I § 57, stk. 1, indsættes efter »færdslen«: », jf. færdselslovens §§ 92, 92 a og 100,«.

44. I § 57, stk. 1, indsættes efter 1. pkt.:

»Politiets godkendelse indhentes af kommunalbestyrelsen.«

45. I § 57, stk. 2, udgår », jf. færdselslovens §§ 92, 92 a og 100,«.

46. I § 57, stk. 3, ændres »reglerne i §§ 48-51 og 53-55« til: »kapitel 9«.

47. § 58 affattes således:

»§ 58. Kommunalbestyrelsen skal mindst hvert femte år vurdere, om en privat fællesvej har en sådan betydning for den almene færdsel, at vejen bør optages som offentlig, jf. § 15 i lov om offentlige veje.

Stk. 2. Anmoder vedligeholdelsespligtige grundejere til private fællesveje i byzone, der ved en fordeling efter § 49 er eller vil kunne blive pålagt at afholde mindst to tredjedele af de samlede udgifter til en privat fællesvejs vedligehold-

se, kommunen om det, skal kommunen gennemføre en trafiktælling til belysning af, hvor stor en del af den motorkørende trafik på vejen der er almen færdsel. Grundejerne kan ikke stille krav om en sådan undersøgelse, medmindre der er gået mindst 4 år fra sidste trafiktælling.

Stk. 3. Viser den i stk. 2 nævnte trafiktælling, at den gennemgående motorkørende trafik på vejen udgør mere end 50 pct. af den samlede motorkørende trafik, skal kommunalbestyrelsen optage vejen som offentlig, jf. § 15 i lov om offentlige veje, eller gennemføre færdselsregulering, der nedbringer den almene færdsel på den private fællesvej, så den kommer under 50 pct.

Stk. 4. Ansøgerne afholder udgifterne vil trafiktællingen, jf. stk. 2. Hvis den gennemgående færdsel udgør mere end 25 pct. af den samlede motorkørende færdsel på vejen, afholdes udgifterne dog af kommunen. Kommunalbestyrelsen kan, inden trafiktællingen udføres, stille krav om, at ansøgerne stiller sikkerhed for udgifterne hertil.«

48. § 59 affattes således:

»§ 59. Kommunalbestyrelsen kan bestemme, at private fællesveje skal holdes belyst, når dette er nødvendigt af hensyn til færdslen på vejen eller for at tilgodese andre almene offentlige hensyn.

Stk. 2. Bestemmer kommunalbestyrelsen, at private fællesveje skal holdes belyst, skal kommunen sørge for anlæg, forbedring og drift af vejbelysning på de private fællesveje for de vedligeholdelsesforpligtedes regning. § 48 finder tilsvarende anvendelse.

Stk. 3. Til sagens udgifter indgår både dokumenterede anlægs- eller driftsudgifter og dokumenterede administrative udgifter for kommunen.

Stk. 4. Kommunalbestyrelsens udgiftsfordeling kan ikke forlanges genoptaget af en grundejer i en periode på 5 år efter fordelings meddelelse, medmindre grundejeren sandsynliggør, at der er sket væsentlige ændringer i forhold til det oprindelige fordelingsgrundlag.

Stk. 5. Kræver kommunalbestyrelsen forbedringer i vejbelysningen af hensyn til den almene færdsel på vejen, skal kommunen afholde anlægsudgifterne og en dertil svarende andel af driftsudgifterne.

Stk. 6. Kommunalbestyrelsen kan bestemme, at kommunen afholder udgifter til anlæg, forbedring og drift af vejbelysning, hvis almene, offentlige hensyn taler derfor.

Stk. 7. Transportministeren kan fastsætte nærmere regler om opkrævning af udgifterne til belysning, herunder om acontoopkrævninger.«

49. § 60 affattes således:

»§ 60. §§ 86, 88, 92 og 93 i lov om offentlige veje finder tilsvarende anvendelse på private fællesveje.«

50. § 61, stk. 4, 2. pkt., affattes således:

»Kapitel 9 finder tilsvarende anvendelse.«

51. Overskriften efter § 61 før overskriften til § 62 affattes således:

»Adgange«.

52. § 62, stk. 1 og 2, affattes således:

»Nye adgange eller udvidelse af eksisterende adgange fra tilgrænsende ejendomme eller fra andre private fællesveje og private fællesstier til en privat fællesvej må ikke etableres uden kommunalbestyrelsens godkendelse.

Stk. 2. Ved etablering af adgang som nævnt i stk. 1 til en privat fællesvej nærmere end 50 m fra en statsvej skal godkendelse også indhentes fra Vejdirektoratet.«

53. I § 63, stk. 1, ændres »Overkørsler og overgange« til: »Eksisterende adgange«.

54. I § 63, stk. 2 og 3, ændres »overkørsel« til: »adgang«.

55. I § 63, stk. 3, udgår »eller overgang«.

56. I § 63, stk. 4, ændres »overkørsler« til: »adgange«.

57. § 63, stk. 5, affattes således:

»Stk. 5. For at benytte en adgang som nævnt i stk. 1-4 til en privat fællesvej nærmere end 50 m fra en statsvej, skal godkendelse også indhentes fra Vejdirektoratet.«

58. I § 64 ændres »§ 71« til: »§ 50«.

59. I § 64 ændres »overkørsler og overgange« til: »adgange«.

60. I § 66 indsættes efter stk. 1 som nyt stykke:

»Stk. 2. Transportministeren kan undtage visse former for råden over vejarealet fra kravet om en tilladelse efter stk. 1 og kan bemyndige vejmyndigheden til at fastsætte nærmere regler for disse former for råden over vejarealet. Vejmyndigheden skal offentliggøre de nærmere regler.«

Stk. 2-4 bliver herefter stk. 3-5.

61. I § 66, stk. 2, der bliver stk. 3, ændres »stk. 1« til: »stk. 2«.

62. § 66 a, stk. 1, ophæves.

Stk. 2-5 bliver herefter stk. 1-4.

63. I § 66 a, stk. 5, nr. 1 og 2, der bliver stk. 4, nr. 1 og 2, indsættes efter »midterrabatter«: », rundkørsler, midterøer og lign.«

64. I § 66 b, stk. 2 og stk. 3, 2. pkt., ændres »§ 66 a, stk. 3-5« til: »§ 66 a, stk. 2-4«.

65. I § 66 b, stk. 3, 1. pkt., ændres »i § 66 a, stk. 2« til: »i § 66 a, stk. 1«.

66. § 67 affattes således:

»§ 67. § 73 i lov om offentlige veje finder tilsvarende anvendelse ved byggeri, udgravning og opfyldning på og ved private fællesveje.

Stk. 2. §§ 73-76 i lov om offentlige veje finder tilsvarende anvendelse på private fællesveje i byer og bymæssige områder.«

67. § 70 affattes således:

»§ 70. Arbejder på ledninger i eller over private fællesveje og udlagte private fællesveje, herunder om nødvendigt flytning af ledninger, i forbindelse med arbejder, der iværksættes af vejmyndigheden eller de vedligeholdelsespligtige for at bringe vejen i en stand, som er god og forsvarlig i forhold til færdselsens art og omfang, betales af ledningsejeren.

Stk. 2. Stk. 1 finder ikke anvendelse, hvis andet er særligt bestemt ved aftale, kendelse er afsagt af en ekspropriationskommission nedsat i henhold til lov om fremgangsmåden ved ekspropriation vedrørende fast ejendom eller afgørelse er truffet af en kommunalbestyrelse efter vandforsyningslovens §§ 37 og 38, jf. § 40.«

68. Efter § 70 a indsættes i *kapitel 10*:

»§ 70 b. Der skal tages hensyn til ledninger i eller over vejarealer i forbindelse med en vejmyndigheds påbudte arbejder efter § 45 eller de vedligeholdelsespligtiges løbende vedligeholdelse af vejen.

Stk. 2. Vejmyndigheden eller de vedligeholdelsespligtige skal så tidligt som muligt drøfte et planlagt arbejde med ledningsejeren med henblik på at undersøge, hvordan arbejdet kan tilrettelægges på den mest hensigtsmæssige måde.

Stk. 3. Opnås der ikke enighed mellem parterne, jf. stk. 2, kan vejmyndigheden eller de vedligeholdelsesforpligtede efter at have meddelt til ledningsejeren, hvilke planlagte arbejder der skal udføres, gennemføre disse arbejder og kræve nærmere bestemte ledningsarbejder udført af ledningsejeren.

§ 70 c. Arbejder på ledninger i eller over private fællesveje og udlagte private fællesveje udføres af vedkommende ledningsejer, medmindre andet er bestemt.

Stk. 2. Vejmyndigheden kan kræve selv at udføre vejarbejder i forbindelse med ledningsarbejder, hvis

- 1) der er behov for at koordinere ledningsarbejdet med andre arbejder på vejarealet,
- 2) ledningsejeren ikke overholder vilkår stillet i forbindelse med en tilladelse eller
- 3) arbejdets udførelse kræver særlig faglig ekspertise.«

69. I § 72, stk. 3, 1. pkt., ændres »reglerne i kapitel 5« til: »kapitel 10«.

70. I § 72, stk. 3, 2. pkt., ændres »Anden vejadgang« til: »Vejadgang«.

71. § 74, stk. 1, affattes således:

»Kommunalbestyrelsen kan undlade at anvende procedurebestemmelserne i § 73, når den vurderer, at en påtænkt beslutning om nedlæggelse eller omlægning af en vejstrækning kun kan have betydning for ganske få, kendte vejberettede grundejere.«

72. I § 76, stk. 2, 1. pkt., ændres »§ 62, stk. 2,« til: »§ 111, stk. 2,«.

73. § 79, stk. 1, affattes således:

»Kommunalbestyrelsen kan efter forhandling med politiet bestemme, at ejerne af de ejendomme, der grænser til en privat fællesvej, og som har vejret, skal rydde vejen for sne, træffe foranstaltninger mod glat føre på vejen og renholde vejen på den del af vejen, som ligger nærmest ejendommen.«

74. Overskriften før § 84 og § 84 ophæves.

75. Overskriften før § 87 affattes således:

»Klager og tvister«.

76. Efter § 87 indsættes:

»§ 87 a. Tvister mellem en vejmyndighed og et forsyningsselskab om ledninger i og over vejareal, jf. §§ 67-69 og § 70, stk. 1, afgøres af transportministeren.

Stk. 2. Tvister mellem vedligeholdelsespligtige og et forsyningsselskab om ledninger i og over vejareal, jf. §§ 67-69, § 70, stk. 1, og § 70 b, afgøres af vejmyndigheden.

Stk. 3. Fristen for at indbringe en tvist efter stk. 1 eller 2 er 4 uger fra den dag, vejmyndighedens afgørelse er meddelt. For de af vejmyndighedens beslutninger, der skal offentliggøres, regnes fristen fra offentliggørelsen. Når der er særlig grund dertil, kan transportministeren ved tvister efter stk. 1 og kommunalbestyrelsen ved tvister efter stk. 2 se bort fra overskridelse af fristen.

Stk. 4. Rettidig indbringelse af en tvist har opsættende virkning, medmindre transportministeren bestemmer andet.«

77. Overskriften før § 88 ophæves.

78. § 88 affattes således:

»§ 88. Adgangen til at klage over en afgørelse, jf. § 87, eller adgangen til at indbringe en sag som en tvist for transportministeren, jf. § 87 a, skal være udnyttet, før afgørelsen kan indbringes for domstolene.«

79. Efter § 88 indsættes:

»§ 88 a. Søgsmål skal være anlagt, inden 6 måneder efter at henholdsvis klagemyndighedens, jf. § 87, eller transportministerens, jf. § 87 a, afgørelse er meddelt.«

80. § 91 affattes således:

»§ 91. Erstatninger efter denne lov fastsættes af taksationsmyndighederne, jf. §§ 105 og 106 i lov om offentlige veje, hvis der ikke opnås enighed om erstatningen.

Stk. 2. Taksationsmyndighederne afgør endvidere spørgsmåle om:

- 1) Erstatning i forbindelse med afgørelser efter § 2 a.
- 2) Overtagelse af ejendomme, jf. § 38, stk. 3, og § 65, stk. 3.
- 3) Nedlæggelse eller omlægning af veje, jf. § 75.
- 4) Bortfald af servitutforpligtelser, jf. § 94, stk. 1 og 2.

Stk. 3. §§ 103, 104 og 112-120 i lov om offentlige veje finder tilsvarende anvendelse ved taksationsmyndighedernes sagsbehandling m.v. efter stk. 1 og 2.«

81. I § 94, stk. 3, 1. pkt., ændres »§ 62, stk. 2,« til: »§ 111«.

82. § 98, stk. 1, nr. 1, affattes således:

- »1) overtræder §§ 34 og 36, § 41, stk. 1, § 57, stk. 1, § 61, stk. 1, § 62, stk. 1 og 2, § 63, stk. 1-5, § 66, stk. 1, § 66 a, stk. 4 og 5, § 67, jf. § 73 i lov om offentlige veje, § 68, stk. 1, og § 69, stk. 3,«.

83. Overskriften før § 99 og § 99 affattes således:

»Lovliggørelse

§ 99. Den, der har skabt en ulovlig tilstand ved overtrædelse af loven eller af regler fastsat i medfør af loven, er forpligtet til faktisk at lovliggøre forholdet, hvis den nødvendige tilladelse til at bibeholde tilstanden ikke kan opnås. Det samme er ejeren af en tilgrænsende ejendom, hvis den ulovlige tilstand kan henføres til ejendommen.«

84. Efter § 99 indsættes før overskriften før § 100:

»Konkurrenceudsættelse af arbejder, som vejmyndigheden udfører for borgernes regning

§ 99 a. Når vejmyndigheden træffer bestemmelse om, at den sørger for at udføre arbejder for borgernes regning, herunder juridiske personers regning, skal den sikre, at arbejdet udføres billigst muligt. Dette skal ske ved at indhente tre tilbud, medmindre udbudslovgivningen foreskriver en anden fremgangsmåde eller andet er aftalt.

Stk. 2. Bestemmelsen i stk. 1 finder anvendelse på de arbejder, der er omtalt i § 9, stk. 1, § 15, stk. 1 og 2, §§ 21, 24, 39 og 45 a, § 55, stk. 1 og 2, § 57, stk. 3, §§ 59 og 60, § 61, stk. 4, § 62, stk. 4, og § 83.

Stk. 3. Transportministeren kan fastsætte regler om, at visse påbudte arbejder ikke skal konkurrenceudsættes, jf. stk. 1.«

85. § 100, stk. 1, affattes således:

»Vejmyndigheden og politiet har pant eller fortrinsret i den vedligeholdelsesforpligtedes ejendom som for kommunale ejendomsskatter for beløb, som de nævnte myndigheder efter loven eller beslutninger i henhold til loven har betalt forskudsvis eller betalt i henhold til kommunegaranti efter § 15, stk. 2, og § 16, stk. 2, eller § 54.«

§ 142. I lov om fremgangsmåden ved ekspropriation vedrørende fast ejendom, jf. lovekendtgørelse nr. 1161 af 20. november 2008, foretages følgende ændringer:

1. § 3, stk. 2, affattes således:

»Stk. 2. Der skal mindst 14 dage før gennemførelsen af forberedende undersøgelser efter stk. 1 gives besked til de berørte grundejere og brugere. Hvis dette ikke er muligt, skal oplysning om de forberedende undersøgelser offentliggøres i lokale medier el.lign.«

2. I § 3 indsættes efter stk. 2 som nye stykker:

»Stk. 3. Anlægsmyndigheden kan under samme betingelser som nævnt i stk. 1 foretage arkæologiske forundersøgelser.

Stk. 4. Der skal mindst 28 dage før gennemførelsen af arkæologiske forundersøgelser efter stk. 3 gives besked til de berørte grundejere og brugere. Hvis dette ikke er muligt, skal oplysning om de arkæologiske forundersøgelser offentliggøres i lokale medier el.lign.«

Stk. 3 og 4 bliver herefter stk. 5 og 6.

3. § 10 affattes således:

»§ 10. Medlemmer af ekspropriations- og taksationskommissioner skal have indsigt i vurdering af ejendomme.«

4. § 12, stk. 2, affattes således:

»Stk. 2. Kommissarius skal med mindst 4 ugers varsel offentliggøre tid og sted for besigtigelsesforretningen samt offentliggøre oversigtsplaner for det påtænkte anlæg.«

§ 143. I lov om råstoffer, jf. lovbekendtgørelse nr. 657 af 27. maj 2013, som ændret ved § 6 i lov nr. 1631 af 26. december 2013, § 5 i lov nr. 80 af 28. januar 2014, § 12 i lov nr. 86 af 28. januar 2014 og § 1 i lov nr. 380 af 23. april 2014, foretages følgende ændringer:

1. I § 27, stk. 3, ændres »47-49« til: »100-102«.

2. I § 27, stk. 5, ændres »51-56 og 59-67« til: »103, 104 og 108-122«.

3. I § 30, stk. 4, ændres »51-58« til: »103-106 og 112-118«.

§ 144. I lov om vandforsyning m.v., jf. lovbekendtgørelse nr. 1199 af 30. september 2013, som ændret ved § 1 i lov nr. 1631 af 26. december 2013 og § 11 i lov nr. 86 af 28. januar 2014, foretages følgende ændringer:

1. I § 9, stk. 1, ændres »§ 57 og § 58« til: »§§ 105 og 106«.

2. I § 9, stk. 2, ændres »§ 67 a« til: »§ 123«.

3. I § 13 d, stk. 3, ændres »§ 64« til: »§ 119«.

4. I § 40, stk. 3, ændres »§§ 47-49« til: »§§ 100-102«.

5. I § 42, stk. 1, ændres »§ 57 og § 58« til: »§§ 105 og 106«.

6. I § 42, stk. 2, ændres »§§ 51-56 og 58 a-66« til: »§§ 103, 104 og 107-122«.

7. I § 43, stk. 2, ændres »§ 64« til: »§ 119«.

§ 145. I lov om planlægning, jf. lovbekendtgørelse nr. 587 af 27. maj 2013, som ændret senest ved § 2 i lov nr. 742 af 25. juni 2014, foretages følgende ændringer:

1. I § 47, stk. 3, ændres »§ 45 og §§ 47-49« til: »§§ 99-102«.

2. I § 50, stk. 2, ændres »§§ 51-56 og §§ 59-67« til: »§§ 103, 104 og 108-122«.

§ 146. I lov om miljøbeskyttelse, jf. lovbekendtgørelse nr. 879 af 26. juni 2010, som ændret senest ved § 1 i lov nr. 742 af 25. juni 2014, foretages følgende ændringer:

1. I § 26 a, stk. 3, ændres »§ 45 og §§ 47-49« til: »§§ 99-102«.

2. I § 60 ændres »§ 45 og §§ 47-49« til: »§§ 99-102«.

3. I § 61, stk. 1, ændres »§ 57 og § 58« til: »§§ 105 og 106«.

4. I § 61, stk. 2, ændres »§§ 51-56 og §§ 58 a-66« til: »§§ 103, 104 og 107-122«.

§ 147. I miljømålsloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 932 af 24. september 2009, som ændret senest ved § 2 i lov nr. 726 af 25. juni 2014, foretages følgende ændringer:

1. I § 51, stk. 3, 2. pkt., ændres »§ 57 og § 58« til: »§§ 105 og 106«.

2. I § 51, stk. 3, 3. pkt., ændres »§§ 51-56 og §§ 58 a-66« til: »§§ 103, 104 og 107-122«.

3. I § 52, stk. 2, ændres »§ 45 og §§ 47-49« til: »§§ 99-102«.

§ 148. I lov om vandløb, jf. lovbekendtgørelse nr. 1208 af 30. september 2013, som ændret ved § 2 i lov nr. 1461 af 17. december 2013, § 1 i lov nr. 1630 af 26. december 2013, § 3 i lov nr. 1631 af 26. december 2013 og § 16 i lov nr. 86 af 28. januar 2014, foretages følgende ændringer:

1. I § 22, stk. 2, 2. pkt., ændres »§§ 57 og 58« til: »§§ 105 og 106«.

2. I § 22, stk. 2, 3. pkt., ændres »§§ 53-55, 58 a-62, 66 og 67« til: »§§ 107-111, 114-118 og 122«.

3. I § 24, stk. 3, 2. pkt., ændres »§§ 57 og 58« til: »§§ 105 og 106«.

4. I § 24, stk. 3, 3. pkt., ændres »§§ 53-55, 58 a-62, 66 og 67« til: »§§ 107-111, 114-118 og 122«.

5. I § 31, stk. 2, 2. pkt., ændres »§§ 57 og 58« til: »§§ 105 og 106«.

6. I § 31, stk. 2, 3. pkt., ændres »§§ 53-55, 58 a-62, 66 og 67« til: »§§ 107-111, 114-118 og 122«.

7. I § 35, stk. 3, 2. pkt., ændres »§§ 57 og 58« til: »§§ 105 og 106«.

8. I § 35, stk. 3, 3. pkt., ændres »§§ 53-55, 58 a-62, 66 og 67« til: »§§ 107-111, 114-118 og 122«.

9. I § 41, 2. pkt., ændres »§§ 57 og 58« til: »§§ 105 og 106«.

10. I § 41, 3. pkt., ændres »§§ 53-55, 58 a-62, 66 og 67« til: »§§ 107-111, 114-118 og 122«.

11. I § 63, 2. pkt., ændres »§§ 57 og 58« til: »§§ 105 og 106«.

12. I § 63, 3. pkt., ændres »§§ 53-55, 58 a-62, 66 og 67« til: »§§ 107-111, 114-118 og 122«.

13. I § 65, stk. 2, ændres »§§ 57 og 58« til: »§§ 105 og 106«.

14. I § 67, stk. 2, 1. pkt., ændres »§§ 57 og 58« til: »§§ 105 og 106«.

15. I § 67, stk. 2, 2. pkt., ændres »§§ 53-55, 58 a-62, 66 og 67« til: »§§ 107-111, 114-118 og 122«.

16. I § 68, stk. 4, 1. pkt., ændres »§§ 57 og 58« til: »§§ 105 og 106«.

17. I § 68, stk. 4, 2. pkt., ændres »§§ 53-55, 58 a-62, 66 og 67« til: »§§ 107-111, 114-118 og 122«.

18. I § 71, 2. pkt., ændres »§ 43, stk. 3, § 44 og §§ 47-49« til: »§§ 98 og 100-102«.

19. I § 72, stk. 1, ændres »§§ 57 og 58« til: »§§ 105 og 106«.

20. I § 72, stk. 2, ændres »§§ 51-56 og 58 a-67« til: »§§ 107-111, 114-118 og 122«.

21. I § 73, stk. 1, 1. pkt., ændres »§§ 57 og 58« til: »§§ 105 og 106«.

22. I § 73, stk. 1, 2. pkt., ændres »§ 67 a« til: »§ 123«.

§ 149. I lov om forurennet jord, jf. lovbekendtgørelse nr. 1427 af 4. december 2009, som ændret senest ved § 7 i lov nr. 86 af 28. januar 2014, foretages følgende ændring:

1. I § 22, stk. 5, ændres »§ 45 og §§ 47-49« til: »§§ 99-102«.

§ 150. I miljøskadeloven, lov nr. 466 af 17. juni 2008, som ændret senest ved § 9 i lov nr. 86 af 28. januar 2014, foretages følgende ændring:

1. I § 25, stk. 4, ændres »§§ 51-56 og 58 a-66« til: »§§ 107-111, 114-118 og 122«.

§ 151. I lov om Skjern Å Naturprojekt, jf. lovbekendtgørelse nr. 812 af 21. juni 2007, foretages følgende ændringer:

1. I § 7, stk. 2, 1. pkt., ændres »§§ 57 og 58« til: »§§ 105 og 106«.

2. I § 7, stk. 2, 2. pkt., ændres »§§ 51-56 og 58 a-67« til »§§ 103, 104 og 107-122«.

§ 152. I lov om beskyttelse af de ydre koge i Tøndermarsken, jf. lovbekendtgørelse nr. 940 af 3. juli 2013, som ændret ved § 18 i lov nr. 86 af 28. januar 2014, foretages følgende ændringer:

1. I § 29, stk. 3, ændres »§ 51, stk. 2-4 og 7, §§ 52-56 og §§ 63-67« til: »§ 103, stk. 1, § 104, stk. 1, 2 og 5, og §§ 112-122«.

2. I § 33, stk. 2, ændres », § 43, stk. 3, §§ 44-45, §§ 47-56 og §§ 63-67« til: »§§ 98-104 og 112-122«.

§ 153. I lov om betalingsregler for spildevandsforsynings-selskaber m.v., jf. lovbekendtgørelse nr. 633 af 7. juni 2010, som ændret ved § 47 i lov nr. 718 af 25. juni 2010, § 2 i lov nr. 1149 af 11. december 2012, § 1 i lov nr. 61 af 29. januar 2013 og lov nr. 902 af 4. juli 2013, foretages følgende ændringer:

1. I § 6, stk. 2, 1. pkt., ændres »§ 57 og § 58« til: »§§ 105 og 106«.

2. I § 6, stk. 2, 2. pkt., ændres »§§ 51-56 og §§ 58 a-67« til: »§§ 103, 104 og 107-122«.

§ 154. I lov om varmforsyning, jf. lovbekendtgørelse nr. 1307 af 24. november 2014, foretages følgende ændringer:

1. I § 12, stk. 3, ændres »§§ 57-62« til: »§§ 105-111«.

2. I § 17, stk. 2, ændres »§ 45 og §§ 47-49« til: »§§ 99-102«.

3. I § 18, stk. 1, ændres »§§ 57-62« til: »§§ 105-111«.

4. I § 18, stk. 2, ændres »§ 51, stk. 2-7, §§ 52-56, §§ 63-64, § 66, stk. 1, og § 67« til: »§ 103, stk. 2, § 104, stk. 1-5, §§ 112-120 og § 122, stk. 1«.

§ 155. I okkerloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 934 af 24. september 2009, foretages følgende ændringer:

1. I § 4, stk. 3, 1. pkt., ændres »§§ 57 og 58« til: »§§ 105 og 106«.

2. I § 4, stk. 3, 2. pkt., ændres »§§ 51-56 og 58 a-67« til: »§§ 103, 104 og 107-122«.

§ 156. I lov om byfornyelse og udvikling af byer, jf. lovbekendtgørelse nr. 863 af 3. juli 2014, foretages følgende ændringer:

1. I § 46, stk. 3, ændres »§ 51, stk. 2-4 og 7, og §§ 52-56, 63, 64, 66 og 67« til: »§ 103, stk. 2, § 104, stk. 1, 2 og 5, §§ 112-120 og § 122«.

2. I § 75 b, stk. 6, ændres »§ 51, stk. 2, §§ 53-55 og § 66« til »§ 103, stk. 2, §§ 114-118 og § 122«.

3. I § 77, stk. 6, ændres »§ 51, stk. 2-4 og 7, og §§ 52-56, 63, 64, 66 og 67« til: »§ 103, stk. 2, § 104, stk. 1, 2 og 5, og §§ 113-120 og 122«.

4. I § 78, stk. 12, ændres »§ 51, stk. 2, og §§ 53-55 og 66« til: »§ 103, stk. 2, og §§ 114-118 og 122«.

§ 157. I lov om bygnings- og boligregistrering, jf. lovbekendtgørelse nr. 1080 af 5. september 2013, foretages følgende ændring:

1. I § 3 a, stk. 1, ændres »§ 1« til: »§ 3, nr. 2,«.

§ 158. I færdselsloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 1386 af 11. december 2013, som ændret senest ved § 12 i lov nr. 736 af 25. juni 2014, foretages følgende ændringer:

1. Overalt i loven ændres »vejbestyrelse« til: »vejmyndighed«.

2. Overalt i loven ændres »vejbestyrelsen« til: »vejmyndigheden«.

3. I § 92, stk. 1 og 2, ændres »Vejbestyrelsen« til: »Vejmyndigheden«.

4. I § 92, stk. 1, § 92 a, stk. 1 og 2, og § 97, stk. 1, ændres »afsnit III i lov om private fællesveje, jf. lovens § 3, stk. 1 og 2« til: »§§ 25-86 i lov om private fællesveje, jf. lovens § 3«.

5. I § 92 a, stk. 3, ændres »vejbestyrelsen eller vejmyndigheden« til: »vejmyndigheden«.

6. I § 92 d, stk. 1, 1. pkt., ændres »vejbestyrelse eller vejmyndighed« til: »vejmyndighed«.

7. I § 121, stk. 1, nr. 9, ændres »§ 107, stk. 2« til: »§ 90, stk. 2«.

§ 159. I lov om kystbeskyttelse, jf. lovbekendtgørelse nr. 267 af 11. marts 2009, foretages følgende ændring:

1. I § 6, stk. 3, ændres »§ 43, stk. 3, og §§ 44, 45 og 47-67« til: »§§ 98-122«.

§ 160. I lov om en Cityring, jf. lovbekendtgørelse nr. 552 af 6. juni 2007, som ændret ved § 1 i lov nr. 526 af 27. maj 2013 og § 1 i lov nr. 748 af 25. juni 2014, foretages følgende ændringer:

1. I § 11, stk. 4, 1. pkt., ændres »§§ 57 og 58« til: »§§ 105 og 106«.

2. I § 11, stk. 4, 2. pkt., ændres »§ 51, stk. 1 og 2« til: »§ 100«.

3. I § 11, stk. 4, 3. pkt., ændres »§§ 58 a-62« til: »§§ 107-112«.

4. I § 13, 3. pkt., ændres »§ 51, stk. 1 og 2« til: »§ 103«.

§ 161. I jordfordelingsloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 1275 af 2. november 2010, som ændret ved § 2 i lov nr. 1240 af 18. december 2012, foretages følgende ændring:

1. I § 16, stk. 1, ændres »§§ 53-55, 59-63, 65 og 66« til: »§§ 108-111, 114, 116, 118 og 120-122«.

§ 162. Loven gælder ikke for Færøerne og Grønland.

Vej, der administreres som statsveje

Vejnr.	Navn	Længde	Fra km	Til km
3	Motorring 3	26,361	35:0070	61:0905
4	Motorring 4 (Tåstrup-Ballerup)	8,605	0:0000	7:0850
6	Motorring 4 (Albertslund-Ishøj)	4,101	15:0503	19:0900
7	Forbindelsesvej fra 501 til M 11 (Baldersbrønde)	1,348	25:0022	26:0574
8	Forbindelsesvej 011 og 004 (Vallensbæk mose)	1,312	15:0440	16:0851
9	Forbindelsesvej 011 og 004 (Klovtofte nord)	1,332	18:0359	19:0860
10	København – Køge (Køge Bugt Motorvejen)	27,535	10:0450	38:0878
11	København – Holbæk (Holbækmotorvejen)	62,244	6:0083	68:0872
12	København – Motorring 4 (Frederikssundmotorvejen)	6,212	7:0360	14:0850
13	København – Helsingør (Hillerødmotorvejen)	36,318	1:0498	38:802
14	Helsingør – København (Helsingørmotorvejen)	36,018	6:0088	42:0900
20	Køge – Korsør (Vestmotorvejen)	69,171	37:0170	107:248
30	Køge – Rødbyhavn (Sydmotorvejen)	120,544	37:0100	159:0415
40	Nyborg – Kolding (Fynske Motorvej og Taulovmotorvejen)	90,836	130:0105	221:0648
41	Odense – Svendborg (Svendborgmotorvejen)	35,473	5:0907	41:0380
50	Frøslev – Kolding (Sønderjyske Motorvej)	97,343	0:0000	97:0701
52	Kolding – Esbjerg (Esbjergmotorvejen)	65,904	227:0040	293:0608
60	Fredericia – Aarhus (Østjyske Motorvej)	93,184	88:0228	182:0428
61	Bjertrup – Viby J (Aarhus Syd Motorvejen)	9,229	165:0195	174:0828
64	Vejle – Herning (Midtjyske Motorvej)	49,213	24:0296	77:0740
66	Aarhus – Herning (Herningmotorvejen)	34,940	8:0360	84:0745
68	Snebbjerg – Herning Øst (Messemotorvejen)	9,014	39:0986	48:1000
70	Aarhus – Aalborg (Nordjyske Motorvej)	113,67	182:0231	295:0867
72	Skejby – Løgten (Djurslandmotorvejen)	17,928	0:0000	17:0928
75	Mariendals Mølle Motorvejen	1,675	0:0000	1:0756
76	Kridtsvinget	0,976	0:0000	1:0923
77	Nørresundbygrenen	1,038	293:0317	294:0675
78	Thistedgrenen	1,123	0:0223	1:0951
80	Aalborg – Frederikshavn (Frederikshavnmotorvejen)	51,796	295:0867	347:0637
90	Aalborg – Hirtshals (Hirtshalsmotorvejen)	57,444	0:0000	57:0666
102	Roskilde – Ringsted	29,352	33:0158	62:0699
104	Favrholm – Karlebro Overdrev	7,054	0:0000	6:1014
106	Hillerød – Frederiksværk	18,448	3:0002	22:0898
107	Frederiksværk – Hundested	10,587	1:0030	11:0721
108	Karlebro Overdrev – Stenholt Vang	3,205	33:0249	36:0452
109	Nyrup – Helsingør	6,866	38:0001	44:0905
111	Ballerup – Bagsværd (Ring 4)	6,600	7:0850	14:450
112	Jyllingevej	1,847	9:0133	10:0980
119	Elverdamsvej – Jyderup – Kalundborg	44,399	0:0000	44:0879
122	Tuse – Lumsås	29,587	66:0553	96:0170

123	Lumsås – Odden Færgehavn	14,500	9:0552	23:997
125	Slagelse – Kalundborg	35,758	0:0038	38:0953
126	Næstved – Slagelse	31,987	3:0150	36:0679
133	Maribo – Tårs Færgehavn	32,988	1:0192	37:0225
136	Roskilde – Slangerup	25,842	0:0000	24:0987
138	Roskilde – Solrød – Køge Bugt Motorvejen	14,535	2:0146	16:0658
140	Hillerød – Nyrup	14,034	3:0177	17:0941
141	Hillerød – Frederikssund	17,542	4:0034	22:0980
142	Frederikssund – Elverdram	28,204	1:0063	30:0440
145	Holbæk – Sorø	28,379	3:0127	32:795
151	Ringsted – Næstved	19,790	2:0105	21:0900
170	Rønne – Åkirkeby	14,099	1:0054	15:0324
171	Åkirkeby – Nexø	14,298	15:0036	29:0546
205	Svendborg Nord – Svendborg	3,825	26:0262	44:0433
206	Svendborg – Spodsbjerg	22,131	1:0881	24:0050
316	Sønderborg – Fynshav	19,058	25:0530	44:0920
317	Tinglev – Tønder	23,392	15:0205	38:0940
318	Torp (Motorvejen) – Tinglev	11,406	9:0556	21:0887
319	Sønderborg – Aabenraa	28,668	2:0002	31:0947
321	Kolding – Gabøl	33,874	4:0057	38:0960
322	Abild – Gabøl	35,822	0:0000	35:0928
323	Haderslev – Gabøl	17,196	5:0094	23:0182
325	Ribe – Gram – Gabøl	27,668	0:0237	27:0987
327	Esbjerg – Kærgård	16,324	1:0967	17:1239
331	Ribe – Tønder – Sæd grænse	50,050	1:0044	51:0870
332	Varde – Ribe	38,331	2:0058	41:0827
333	Skjern – Varde	38,330	26:0150	64:0243
337	Korskro – Grindsted	36,144	11:0035	47:0989
338	Ølholm – Give (Vestvejen)	12,633	11:0670	24:0303
339	Tarm – Grindsted	36,496	0:0018	35:0882
340	Billund – Give	8,727	9:0040	18:0640
341	Vejle – Brovad	5,072	0:0505	5:0575
344	Give – Herning	5,827	36:0673	42:0500
348	Vejle – Viborg	82,867	5:0125	88:0999
349	Røgind – Skjern	20,344	7:0066	27:0953
362	Kalvslund – Grindsted	6,415	47:0234	53:0555
363	Vejle – Grindsted	39,930	0:0117	39:2862
370	Herning – Ølgod – Varde	64,378	1:0328	65:0645
401	Aarhus – Grenaa	41,975	17:0928	58:0703
403	Aarhus – Silkeborg	14,257	24:0700	38:0888
404	Ringkøbing – Silkeborg	64,297	0:0059	88:0933
407	Aarhus – Viborg	53,004	9:0163	62:0228
409	Søndre Ringvej (Viborg syd)	2,788	0:0029	2:0821
410	Vestre Ringvej	4,042	0:0024	4:0930
411	Viborg – Sønderup	46,606	2:0430	49:0848

413	Taastrup – Ebeltoft færgehavn	18,027	33:0947	52:0031
414	Dragstrup – Følle	20,947	9:0926	30:0864
415	Randers – Grenaa	56,824	1:0236	58:0398
416	Randers – Viborg	39,702	1:0039	41:0995
417	Viborg – Holstebro	47,426	2:0146	49:0897
418	Ringkøbing – Holstebro	41,032	0:0016	41:0974
420	Holstebro – Skjern	44,787	1:0207	46:0768
422	Holstebro – Herning	22,413	1:0356	24:0674
423	Ringvejen i Holstebro	6,535	41:0306	47:0846
425	Holstebro – Oddesund	23,541	2:0105	25:0964
426	Thisted – Oddesund	55,501	0:0000	53:0963
427	Thisted – Fjerritslev	40,818	0:0000	41:0738
428	Aabybro – Fjerritslev	30,659	18:0177	48:0909
429	Sunds – Hagebro	23,706	8:0228	31:0964
430	Hagebro – Skive	22,098	0:0000	22:0784
437	Sæby – Frederikshavn	5,662	5:0973	11:0634
438	Frederikshavn – Skagen	44,724	0:0000	43:0971
439	Viborg – Herning	37,778	6:0073	43:0975
441	Viborg – Skive	21,918	3:0036	25:0314
442	Skive – Sallingsund	23,184	2:0358	25:0945
443	Skive forbindelsesvej	7,441	0:0020	7:0418
445	Sallingsund – Vilsund	23,520	0:0000	23:0520
448	Hjørring – Hirtshals	3,461	12:0598	16:0996
450	Bouet – Aabybro	17,020	0:0000	16:0959
451	Hjørring – Aabybro	42,898	2:0112	45:0920
452	Hjørring – Frederikshavn	30,767	3:0135	34:0955
459	Randers – Kongensbro	1,118	2:0559	3:0677
462	Randers – Hadsund	28,516	2:0436	32:0789
467	Hobro – Aggersund	48,340	5:0025	53:0998
468	Aggersund – Fjerritslev	9,075	0:0000	8:0931
475	Struer – Lemvig	18,820	0:0000	18:0820
476	Lemvig – Thyborøn	23,311	0:0085	23:0366
480	Thisted – Hanstholm	19,034	2:0101	21:0997
481	Østerild – Ræhr	13,190	0:0000	12:0944
501	Nykøbing F – Sydmotorvejen	11,089	0:0000	11:0321
505	Aalborg – Hadsund	39,059	0:0005	42:1174
506	Nykøbing F – Gedser	22,907	0:0000	22:0895
520	Lunderskov – Hejnsvig	30,422	4:0098	34:0506
521	Odense – Faaborg	30,631	5:0013	37:0944
522	Ballerup – Frederikssund – Kregme	36,884	14:0000	51:0981
527	Isterød – Æbelholt Kloster (Isterødvejen)	7,217	36:0452	43:0662
528	Vinding – Gårslev – Fredericia	14,144	5:0113	20:0181
530	Mørdrupvej	0,302	0:0067	0:0369
532	Ringvejen i Randers	3,598	0:0000	3:0637
609	Assens – Nørre Aaby	27,286	0:0000	27:1030

614	Næstved – Rønnede	13,732	3:0800	17:0545
617	Næstved – Bårse	14,788	0:0131	16:0827
619	Vordingborg – Kalvehave	10,842	4:0277	16:0333
628	Rettestrup – Øverup	5,702	2:0328	8:0789
630	Stege – Kalvehave	10,220	0:0382	10:0785
704	Nyborg – Bøjden	54,425	1:0048	56:0970
714	Svendborg – Faaborg	25,478	2:0264	27:0937
1563	Edwin Rahrs vej	0,234	9:0073	9:0335
5868	Ny Esbjergvej i Kolding	0,098	68:0461	68:0564
600338	Ølholm – Horsens	14,443	85:0684	100:0127
600514	Give – Billund	5,382	4:0550	9:0932
350532	Kong Frederik IX's Bro (Guldborgsund)	0,295	1:0102	1:0398
350700	Storstrømsbroen (Storstrømmen)	3,199	97:0362	100:0499
350701	Masnedsundbroen (Masnedsund)	0,202	94:0729	94:0931
9650341	Gamle Lillebæltsbro (Lillebælt)	1,178	48:0278	49:0456